

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
๑๔๐/๒๐ ถนนสุขุมวิท ตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
E-mail : moi_rayong@industry.go.th
โทรศัพท์ ๐ ๓๘๐๑ ๒๖๔๐
โทรสาร ๐ ๓๘๖๑ ๒๐๓๘

คำนำ

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ที่มีความคล้ายคลึงกัน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำกิจกรรมการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก เช่น Thailand ๔.๐ และหน่วยงานในสังกัดสามารถนำแผนไปเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานและประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของหน่วยงานให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง จึงได้ดำเนินการจัดทำโครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ ขึ้นโดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด และแผนยุทธศาสตร์สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ สถานศึกษา และภาคเอกชนในจังหวัดระยองร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนปฏิบัติการดังกล่าว ให้ตรงกับความต้องการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดระยอง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด และนำไปใช้ในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากแหล่งงบประมาณต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดระยองบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ สร้างความเจริญด้านเศรษฐกิจให้กับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดระยอง ต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

กลุ่มนโยบายและแผนงาน

มีนาคม ๒๕๖๗

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑-๓
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๔-๙
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๔
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)	๕
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๙
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗	๑๐-๔๑
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๖	๑๐
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗	๔๑
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๕๐-๗๓
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๕๐
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗	๗๓

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศได้แก่กรอบแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ประเด็นการปฏิรูปของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และนายกรัฐมนตรีนโยบายรัฐบาล (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) แนวทางการปฏิรูปของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและนายกรัฐมนตรีนโยบายรัฐบาล (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) นโยบายระดับกระทรวง ได้แก่ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล) นโยบายปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (นายณัฐพล รังสิตพล) แผนแม่บทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศ รวมถึงข้อมูลความต้องการของสถานประกอบการอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗ สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อน ขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ดังนี้

วิสัยทัศน์:

“พัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม มุ่งสู่เศรษฐกิจชั้นนำและอุตสาหกรรมสีเขียว”

พันธกิจ:

- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในแข่งขันได้ในตลาดโลก
- ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- บูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกจังหวัดระยอง เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

เป้าประสงค์

๑. ภาคอุตสาหกรรมมีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการประกอบกิจการ มีการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์มากขึ้น

๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม มีความเข้มแข็งทั้งด้านมาตรฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพของสินค้าสอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก ตลอดจนผลิตภัณฑ์มีตราสินค้าเป็นที่ยอมรับในอาเซียนและภูมิภาค

๓. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีศักยภาพในการประกอบธุรกิจ สร้างรายได้และการมีงานทำ ส่งผลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในจังหวัดเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง และตรงต่อความต้องการ

๒. เสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการใช้ตราสินค้า และสร้างความมั่นใจและเป็นที่ยอมรับจากผู้บริโภคและตลาดทุกระดับ

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

ปัจจัยแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อมและเอื้อประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้ขยายตัวและเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานรองรับอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

๒. เผยแพร่ความรู้และอัปเดตข่าวสารด้านกฎหมาย ประกาศ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องและเป็นปัจจุบันให้ภาคธุรกิจทราบเป็นระยะ

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม

เป้าประสงค์

ภาคอุตสาหกรรมมีการบริหารจัดการที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อชุมชนรอบข้าง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมสถานประกอบการ ประกอบกิจการโดยมีเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

๒. ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมครบวงจร

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗ จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งจากภาครัฐ ทั้งภายในและภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรม ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถบูรณาการความร่วมมือและดำเนินการ โดยยึดแนวทางของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๖ แปลงไปสู่แผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ของจังหวัดระยอง เพื่อก่อให้เกิดการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์อย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่ไปกับการบริหารจัดการทรัพยากรและการติดตามและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จสัมฤทธิ์ผลในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศในอนาคต

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗ ในการพัฒนาอุตสาหกรรม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเสริมสร้างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็น Smart SMEs ให้มีความพร้อมและมีศักยภาพในการตั้งรับ การรุกเชิงธุรกิจ เพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก EEC และก้าวสู่ Thailand ๔.๐ เนื่องจากการดำเนินธุรกิจยังมีปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ หลายประการ เช่น ด้านเทคโนโลยีการผลิต มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการ การตลาด ทรัพยากรบุคคล ระบบการเงินบัญชี ฯลฯ อีกทั้งยังขาดแนวคิดด้านการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ โดยการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันได้ในตลาดโลก ซึ่งการแข่งขันจะรุนแรงมากขึ้นในเวทีต่าง ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และจากการที่รัฐบาลได้ประกาศใช้นโยบาย Thailand ๔.๐ เพื่อสร้างเศรษฐกิจในประเทศให้เข้มแข็ง มีความเจริญเติบโตที่มั่นคง และเกิดความยั่งยืน ในการพัฒนาสินค้าและบริการ มีการบริหารจัดการสมัยใหม่ ที่มีความคล่องตัว มองตลาดโลกเป็นสำคัญ Smart SMEs เป็นธุรกิจที่ปรับตัวโดยการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมได้อย่างรวดเร็ว ตลอดจนด้านการบริหารจัดการธุรกิจสมัยใหม่ ที่มีการนำระบบดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการธุรกิจ และสามารถสร้างความพอใจหรือประทับใจให้กับลูกค้าได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็น Smart SMEs รองรับการพัฒนา EEC ก้าวสู่ Thailand ๔.๐

นอกจากนี้การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมถึงการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชนอย่างยั่งยืน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเป็นกลไกในการขับเคลื่อน สิ่งที่ยังขาดไม่ได้ คือ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวต้องเกิดความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน และมุ่งการพัฒนาจังหวัดระยองสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมายที่

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมี
เสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า

(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป
เกษตรอัจฉริยะ)

๒. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึง
ข้อมูล ปรับบทบาทและโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

๑. ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน
ให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานขับเคลื่อนด้วย
เทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ให้มี
มูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบความต้องการตลาดต่อยอดงานวิจัยสู่
เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ที่มี
มูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

๒. ด้านการเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยการให้ความ
ช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิบัติการอุตสาหกรรม ๔.๐ และการให้
คำปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs สนับสนุนสร้างโอกาสให้
ผู้ประกอบการสามารถเข้าสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ พร้อมทั้งสร้างอัตลักษณ์และ
แบรนด์ที่เด่นชัด

๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม
ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

เป้าหมายที่ ๒ฟื้นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลด
ผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

เป้าหมายที่ ๔ ยกย่องกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้าน
ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ ส่งเสริม การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน)

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพ ภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน)

๓. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมุ่งเน้นความ เป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(จัดทำแผนผังภูมิโนเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม รวมทั้งพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมิโนเวศ อย่างเป็นเอกภาพ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิง นิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน จัดการมลพิษที่มี ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตาม มาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและ ชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน พัฒนาชนบทมั่นคง พัฒนาพื้นที่เกษตรปลอดภัย รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการปล่อยมลพิษ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีการนำมาตรฐาน ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และอุตสาหกรรมสีเขียว

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

๑) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ ผลิตรัษฎ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- โดยการส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากสินค้าเกษตรไปสู่การแปรรูป ผลิตรัษฎ์ใหม่ ลดปัญหาผลผลิตล้นตลาด ช่วยส่งเสริมให้เกิดอาชีพ สร้างรายได้ ให้เกษตรกร ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าเกษตรลดลง การแปรรูปก่อให้เกิดธุรกิจ ต่อเนื่อง

(๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ ๓.๔ เกษตรแปรรูป

- **แนวทางการพัฒนา**

- ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมถึงความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตรรวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

- **เป้าหมายของแผนย่อย**

- สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- **การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท**

- โดยการพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน/OTOP ในเรื่องของนวัตกรรม (Innovation) และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) และพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐานรวมถึงผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด พัฒนาระบบการผลิตสินค้า โดยส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม พร้อมทั้งออกแบบตราสินค้าและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

๒) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

เป้าหมาย: สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

- **การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท**

- โดยณรงค์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในชุมชน ในการช่วยกัน กำกับดูแลและเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนสถานประกอบการ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในรูปแบบเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ยังส่งเสริมให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อสังคม เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับประชาชน ชุมชน ในการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ดีของสถานประกอบการอุตสาหกรรม และภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกกระบวนการ

(๒) แผนย่อยของแผนแม่บท ๓.๑ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

- **แนวทางการพัฒนา**

- ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืนโดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจน

ห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ ชุมชน และอุตสาหกรรม มุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

แผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

ด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ระยะสั้น การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity)

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

จ้างเหมาในการจัดทำระบบการบริหารการผลิต หรือการบริหารจัดการการตลาด โดยอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการอุตสาหกรรม SMEs

๓) กิจกรรม

๑. พัฒนาองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน/OTOP ในเรื่องของการจัดทำระบบการบริหารการผลิต หรือการบริหารจัดการการตลาด
๒. ศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน รวมถึงผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๓. พัฒนาระบบการผลิตสินค้า โดยส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

๔) เป้าหมายกิจกรรม

ผู้ประกอบการมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลต่อการดำเนินกิจการก้าวทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ความรู้ที่ได้ไปพัฒนา ต่อยอด ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกิดประโยชน์กับธุรกิจ

แผนปฏิรูปประเทศ ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

ประเด็นปฏิรูป เรื่อง สิ่งแวดล้อม

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : ปรับปรุงระบบและกลไกการเฝ้าระวังติดตามตรวจสอบ และควบคุมมลพิษ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : ผลักดันทุกภาคส่วนให้ร่วมแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- จัดอบรม/สัมมนา
- จัดตั้งศูนย์ Eco Center
- จ้างเหมาในการเตรียมความพร้อมและยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมฯ

๓) กิจกรรม

- จัดอบรม/สัมมนาทุกภาคส่วนในจังหวัดระยองที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาจังหวัดระยองไปสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- จัดตั้งศูนย์พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Center) จังหวัดระยอง
- จ้างเหมาในการเตรียมความพร้อมและยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๓๐ โรงงาน เพื่อเข้าสู่การขอรับการรับรองอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ อุตสาหกรรมสีเขียว, มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

๔) เป้าหมายกิจกรรม

- จังหวัดระยองมีแนวทางการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างเป็นระบบ

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

(๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

(๒) องค์ประกอบ

(๒.๑) องค์ประกอบที่ ๒ สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

- หมายความว่า ๗ SMEs วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อ

สังคมเติบโตอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน

(๒.๒) องค์ประกอบที่ ๓ วิถีชีวิตที่ยั่งยืน

- หมายความว่า ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของจังหวัดระยอง
- แผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗

๓.๑การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา
อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗ เป็นการกำหนดทิศทางการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับศักยภาพพื้นฐานของจังหวัดและสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง โดยการศึกษาข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด ลักษณะทางกายภาพ ข้อมูลการปกครอง/ประชากร ข้อมูลเศรษฐกิจ ลักษณะทางสังคม โครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด ภาพรวมจากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดปี ๒๕๖๑ มีมูลค่า ๑,๐๔๕,๖๔๗ ล้านบาท โดยมาจาก (ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๘๐.๓๐ ภาคพาณิชย์กรรมและบริการ ร้อยละ ๑๗.๑๐ ภาคเกษตรกรรม ร้อยละ ๒.๗๐) มีมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัวประชากร เท่ากับ ๑,๐๖๗,๔๔๙ บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ ๑ ของประเทศ จึงเห็นได้ว่าโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง ขึ้นอยู่กับภาคอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ยังขาดการพัฒนาศักยภาพ ทั้งทางด้านการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม การตลาด การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมยังมีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ เพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน อีกทั้งการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มและมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันได้

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดระยอง

แผนที่จังหวัดระยอง

❖ ข้อมูลภูมิประเทศ

จังหวัดระยอง สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสลับที่ดอนเป็นลูกคลื่น ประกอบด้วยภูเขาเตี้ย ๆ ด้านเหนือและตะวันออกเป็นที่ราบสลับภูเขาลาดต่ำลงสู่อ่าวไทย ทางทิศใต้เป็นดินร่วนปนทราย ระบายน้ำได้ดี มีชายฝั่งทะเลแคว้นหวัดจิดอ่าวไทยยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร จังหวัดระยองมีพื้นที่ประมาณ

๓,๕๕๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๒๒๐,๐๐๐ ไร่ ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทยระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๒-๑๓ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๑-๑๐๒ องศาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๑๗๙ กิโลเมตร

❖ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดระยอง มีทั้งพื้นที่ที่เป็นภูเขา พื้นที่ราบลุ่มและที่ราบติดชายฝั่งทะเล รวมทั้งเกาะน้อยใหญ่อีกมากมาย ลักษณะภูมิประเทศแบ่งออกได้ ดังนี้

๑) พื้นที่สูงชันและภูเขา อยู่ตอนเหนือของจังหวัด พื้นที่ทิวเขา ๒ แนว คือ ทิวเขาชะเมาทางทิศตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเล ๑,๐๓๕ เมตร และทิวเขาที่อยู่ประมาณกึ่งกลางของตัวจังหวัดเป็นแนวยาวจากอำเภอเมืองระยองขึ้นไปทางเหนือจนสุดเขตจังหวัดในอำเภอแกลงและวังจันทร์

๒) ที่ราบลูกคลื่นและเนินเขาอยู่ตอนกลางของจังหวัด ที่ราบสลับเนินเขาและภูเขา มีลักษณะเป็นลอนลูกคลื่นสูงต่ำสลับกันไป และเป็นพื้นที่แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ได้แก่ กลุ่มแม่น้ำระยอง แม่น้ำประแสร์

๓) ที่ราบชายฝั่งทะเล ลักษณะชายฝั่งทะเลมีหาดทรายสวยงาม ฝั่งทะเลจังหวัดระยองมีความยาว ๙๙ กิโลเมตร เป็นฝั่งทะเลที่มีทรายปนโคลนเป็นส่วนมาก เนื่องจากมีแม่น้ำหลายสายพัดพาโคลนตะกอนออกสู่ทะเล

๔) ส่วนที่เป็นเกาะ มีเกาะใหญ่น้อยเรียงรายเลียบตามแนวชายฝั่งนับเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ ได้แก่ เกาะมันนอก เกาะมันใน และเกาะเสม็ด ลักษณะทางธรณีวิทยา มีหินอัคนี เป็นหินแกรนิต และหินแปรจำพวกหินไนส์ และหินซิสต์

❖ ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดระยองมีลักษณะอากาศแบบมรสุมเขตร้อน (Tropical Climate) โดยได้รับอิทธิพลจากทั้งลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ในช่วงเดือนสิงหาคม-ตุลาคม และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ ส่งผลให้จังหวัดระยองอากาศอบอุ่นไม่ร้อนจัด บริเวณชายฝั่งทะเลเย็นสบายฤดูฝน จะมีฝนตกชุกระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคมของทุกปี ในปี ๒๕๕๘ มีฝนตก ๑๐๙ วันปริมาณฝนตกวัดรวมได้ ๑,๔๔๙.๙ มิลลิเมตร มากกว่าปี ๒๕๕๗ ถึง ๔๐๐ มิลลิเมตร ปริมาณฝนตกรายเดือนมากที่สุดคือเดือนกันยายน ๒๕๕๘ วัดปริมาณได้ ๔๐๗.๓ มิลลิเมตร โดยฝนตกมากที่สุดวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ วัดปริมาณได้ ๑๐๓.๑ มิลลิเมตร

❖ อาณาเขต

อาณาเขต จังหวัดระยองมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับอำเภอนongใหญ่ อำเภอบ่อทอง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ทิศใต้	ติดกับอ่าวไทย ยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร
ทิศตะวันออก	ติดกับอำเภอนายายอาม อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันตก	ติดกับอำเภอสหัสขันธ์ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

❖ การปกครอง

แบ่งการปกครองเป็น ๘ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองระยอง อำเภอแกลง อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านฉาง อำเภอวังจันทร์ อำเภอเขาชะเมา อำเภอนิคมพัฒนา ประกอบด้วย ๕๔ ตำบล ๔๓๙ หมู่บ้าน ๑๘๑ ชุมชน การปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๓๗ แห่ง

๑. อำเภอเมืองระยอง ตั้งอยู่ทางตอนกลาง ค่อนไปทางทิศตะวันตกของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๑๕ ตำบล ๘๔ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๕ แห่ง

๒. อำเภอบ้านฉาง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๓ ตำบล ๒๐ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ แห่ง

๓. อำเภอแกลง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๑๕ ตำบล ๑๔๗ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๗ แห่ง

๔. อำเภอบ้านค่าย ตั้งอยู่ทางตอนกลางค่อนไปทางทิศตะวันตกของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๗ ตำบล ๖๖ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๘ แห่ง

๕. อำเภอปลวกแดง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๖ ตำบล ๓๔ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๘ แห่ง

๖. อำเภอวังจันทร์ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๔ ตำบล ๒๙ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ แห่ง

๗. อำเภอนิคมพัฒนา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัด แบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น ๔ ตำบล ๓๐ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ แห่ง

๘. อำเภอเขาชะเมา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัด แบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น ๔ ตำบล ๒๙ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๔ แห่ง

❖ ประชากร จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรในพื้นที่จังหวัดระยอง ประจำปี ๒๕๖๖

สถิติจำนวนประชากร และบ้าน				
พื้นที่จังหวัดระยอง				
พื้นที่	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	บ้าน (หลัง)
อำเภอเมืองระยอง	50,810	52,777	103,587	69,059
อำเภอบ้านฉาง	5,765	5,244	11,009	5,216
อำเภอแกลง	32,485	35,082	67,567	32,813
อำเภอวังจันทร์	11,083	11,191	22,274	11,609
อำเภอบ้านค่าย	33,672	35,428	69,100	38,340
อำเภอปลวกแดง	40,354	39,450	79,804	111,183
อำเภอเขาชะเมา	11,707	11,902	23,609	11,474
อำเภอนิคมพัฒนา	12,256	12,328	24,584	21,165
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลพลลา	4,330	4,343	8,673	5,811
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเนินซ้อ	2,203	2,331	4,534	2,042
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลห้วยมา	12,830	13,051	25,881	18,205
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านนา	4,183	4,383	8,566	3,571
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลมาบตาพุดพัฒนา	5,677	5,691	11,368	8,333
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านฉาง	8,122	8,469	16,591	9,945
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลมะขามคู่	7,416	7,477	14,893	13,669
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนิคมพัฒนา	5,659	5,630	11,289	8,922
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านปลวกแดง	2,585	2,886	5,471	4,557
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลจอมพลเจ้าพระยา	200	188	388	617
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านค่าย	1,636	1,790	3,426	2,146
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลชุมแสง	1,812	1,871	3,683	2,435
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลสุนทรภู	7,164	7,901	15,065	10,420
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลปากน้ำประแส	2,253	2,402	4,655	2,096
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลทุ่งควายกิน	3,105	3,429	6,534	4,162
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลกองดิน	2,352	2,379	4,731	1,898
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลสำนักท้อน	5,563	5,747	11,310	6,289
ท้องถิ่นเทศบาลเมืองบ้านฉาง	15,407	16,309	31,716	21,726
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านเพ	8,562	9,455	18,017	12,480
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลแกลงกะเจด	3,426	3,706	7,132	3,489
ท้องถิ่นเทศบาลเมืองมาบตาพุด	38,903	38,952	77,855	66,445
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเมืองแกลง	8,654	9,685	18,339	11,988
ท้องถิ่นเทศบาลนครระยอง	27,877	31,661	59,538	38,340
ยอดรวมทั้งหมด	378,051	393,138	771,189	560,445

ที่มาข้อมูล : ระบบสถิติทางการทะเบียน กรมการปกครอง

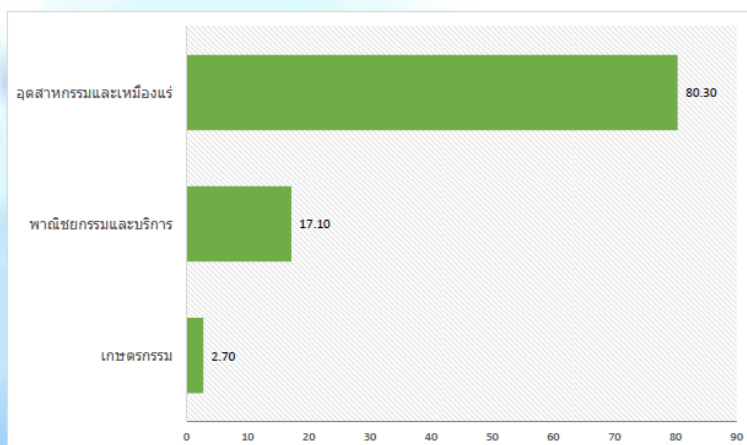
❖ เศรษฐกิจ

ระยอง เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกของประเทศไทย เป็นจังหวัดที่มีรายได้ประชากรต่อหัวสูงที่สุดในประเทศ และผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอยู่ในอันดับ ๒ ของประเทศไทย เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากมาย และเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ทั้งทางด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการเกษตรกรรม

ภาพรวมจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดปี ๒๕๖๒ มีมูลค่า ๑,๐๔๕,๖๙๗ ล้านบาท โดยมาจาก (ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๘๐.๓๐ ภาคพาณิชย์ยกรรมและบริการ ร้อยละ ๑๗.๑๐ ภาคเกษตรกรรม ร้อยละ ๒.๗๐) มีมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัวประชากร เท่ากับ ๑,๐๖๗,๔๔๙ บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ ๑ ของประเทศ

โครงสร้างรายได้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดระยอง

โครงสร้าง GPP จังหวัดระยอง

80.30%

อุตสาหกรรมและเหมืองแร่

17.10%

ภาคพาณิชย์ยกรรมและบริการ

2.70 %

ภาคเกษตรกรรม

(หน่วย : ล้านบาท)

กิจกรรมการผลิต	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ภาคเกษตร	๑๗,๘๔๙	๑๙,๗๐๑	๒๖,๒๒๘	๒๓,๒๕๗	๒๖,๕๘๕
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๗,๘๔๙	๑๙,๗๐๑	๒๖,๒๒๘	๒๓,๒๕๗	๒๖,๕๘๕
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๗,๘๔๙	๑๙,๗๐๑	๒๖,๒๒๘	๒๓,๒๕๗	๒๖,๕๘๕
ภาคนอกเกษตร	๘๒๔,๗๙๗	๘๕๕,๗๙๗	๙๔๓,๗๕๓	๙๙๙,๓๘๑	๙๖๗,๓๙๒
ภาคอุตสาหกรรม	๗๐๑,๔๘๓	๗๒๑,๐๓๘	๗๙๕,๕๐๑	๘๓๘,๖๕๓	๗๙๗,๘๓๗
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๒๘๑,๙๔๕	๒๔๘,๗๑๑	๒๕๕,๖๕๔	๒๘๑,๗๙๗	๒๗๒,๙๐๗
การผลิต	๓๗๑,๙๘๔	๔๑๓,๔๕๐	๔๖๔,๐๘๙	๔๖๙,๓๕๑	๔๕๒,๒๙๙
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๔๕,๒๔๒	๕๖,๕๑๙	๗๓,๓๔๑	๘๕,๐๓๐	๗๐,๑๐๗
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๒,๓๑๓	๒,๓๕๘	๒,๔๑๗	๒,๔๗๖	๒,๕๒๕
ภาคบริการ	๑๒๓,๓๑๔	๑๓๔,๗๕๘	๑๔๘,๒๕๒	๑๖๐,๗๒๘	๑๖๙,๕๕๕
การก่อสร้าง	๗,๘๒๐	๗,๖๑๓	๖,๙๓๑	๗,๕๑๗	๘,๔๑๙
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และ จักรยานยนต์	๖๐,๑๐๑	๖๖,๓๓๗	๗๖,๕๕๕	๘๐,๘๙๘	๘๔,๑๐๘
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๑๔,๖๗๔	๑๗,๘๔๒	๑๙,๐๖๖	๒๒,๖๔๔	๒๓,๔๕๙
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๒,๙๔๕	๓,๒๐๘	๓,๕๘๒	๔,๑๘๖	๔,๕๙๓
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑,๕๓๕	๑,๔๗๗	๑,๖๘๖	๑,๙๒๙	๑,๙๕๙
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๐,๔๒๓	๑๐,๙๐๔	๑๑,๔๗๑	๑๒,๐๕๐	๑๓,๐๕๒
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๕,๓๐๙	๕,๓๙๓	๕,๙๘๙	๖,๔๐๐	๖,๒๔๕
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑,๑๕๗	๑,๑๖๖	๑,๐๘๗	๙๐๘	๑,๐๗๖
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๓,๔๗๘	๓,๙๖๑	๔,๓๕๑	๕,๒๔๘	๕,๑๖๖
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการ ประกันสังคมภาคบังคับ	๗,๑๒๖	๗,๗๕๕	๘,๐๓๙	๘,๙๘๗	๑๐,๗๒๕
การศึกษา	๓,๖๐๒	๓,๕๘๘	๓,๖๙๓	๓,๕๗๐	๓,๖๐๗
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๒,๗๓๕	๒,๙๒๓	๓,๐๙๒	๓,๖๑๓	๔,๐๓๔
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๒๗๕	๓๓๗	๔๒๕	๔๔๙	๕๗๘
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๒,๑๓๔	๒,๒๕๕	๒,๒๘๔	๒,๓๒๙	๒,๕๓๔
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๘๔๒,๖๔๖	๘๗๕,๔๙๘	๙๖๙,๙๘๑	๑,๐๒๒,๖๓๘	๙๙๓,๙๗๘
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	๙๓๔,๑๓๗	๙๕๐,๓๑๙	๑,๐๑๗,๑๔๕	๑,๐๔๓,๙๑๑	๙๘๘,๗๔๘
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๙๐๒	๙๒๑	๙๕๔	๙๘๐	๑,๐๐๕

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดระยอง ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๗

❖ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

๑. แร่ธาตุ

จังหวัดระยองมีทรัพยากรแร่อยู่หลายชนิด แร่ที่มีปริมาณมากที่สุด คือ แร่ทรายแก้ว แร่หินอุตสาหกรรม ชนิดหินแกรนิตเพื่อการก่อสร้าง แร่หินประดับชนิดหินแกรนิต แร่หินประดับชนิดหินไนส์ แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินไนส์เพื่อการก่อสร้าง แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง แร่อุตสาหกรรมและแร่เศรษฐกิจอื่น ๆ ที่สำรวจพบได้แก่ แร่ดินขาว แร่เฟลด์สปาร์ แร่เวอร์ทซ์ แร่ทองคำ นอกจากนี้ยังพบว่ามีกลุ่มแร่ที่หายากสะสมตัวอยู่ตามชายฝั่งและในทะเล ได้แก่ แร่ดีบุก แร่โรมาไซต์ แร่เซอร์คอน แร่ซีโนไทม์ แร่ลูโคซีน แร่ซิลเมไนท์ แร่รูไทล์ แร่โครซีลัมไบท์ และแร่แทนทาลัม ชนิดและผลผลิตแร่ ที่สำคัญของจังหวัดระยอง

๑) แร่ทรายแก้ว เหมือนส่วนใหญ่อยู่ในท้องที่ตำบลชากพง ตำบลบ้านกร่ำ อำเภอแกลง และตำบลเพ ตำบลตะพง อำเภอเมืองระยอง ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมทรายแก้ว กระจก ขวด สารเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาในการถลุงโลหะ เซรามิก

๒) แร่อุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง มีประมาณ ๒๐๐ ไร่ ที่ตำบลกองดิน อำเภอแกลง และตำบลห้วยทับมอญ อำเภอเขาชะเมา ผลิตแร่เพื่อใช้ในการก่อสร้างทั่วไป

๓) แร่หินอุตสาหกรรมชนิดแกรนิตเพื่อการก่อสร้าง มีการผลิตในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง อำเภอเมืองระยอง แร่ที่ผลิตได้นอกจากใช้ในการก่อสร้างทั่วไปแล้ว ยังใช้ในโครงการขนาดใหญ่ เช่น ถมทะเล เพื่อก่อสร้างท่าเทียบเรือ เนื่องจากมีคุณสมบัติคงทนจากการผุกร่อนจากน้ำทะเลได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ยังมีก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทย ส่งมายังโรงแยกก๊าซธรรมชาติของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยที่จังหวัดระยอง นับเป็นจุดเริ่มต้นของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ยิ่งใหญ่ของประเทศ

จำนวนเหมืองแร่ จำนวนคนงานและปริมาณแร่ที่ผลิตได้จำแนกตามชนิดแร่

ปี	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
จำนวนเหมืองแร่ (แห่ง)	๒๒	๒๒	๒๐	๒๔	๒๖	๒๕
จำนวนคนงาน (คน)	๔๓๑	๔๒๐	๔๒๐	๓๓๔	๓๖๙	๔๖๙
ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ (เมตริกตัน)						
แร่ทรายแก้ว	๗๕๓,๘๒๙	๗๕๐,๓๗๗	๖๖,๖๕๕.๐๐	๖๐๐,๕๐๖	๗๔๒,๐๖๐	๙๒๔,๓๔๕
แร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๑,๙๒๖,๖๔๐	๑,๗๔๐,๙๗๒	๑๖๘,๕๑๕.๐๐	๑,๑๐๔,๖๕๖	๑,๔๗๓,๒๔๐	๑,๓๔๔,๙๖๑
แร่หินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๑,๒๙๙,๑๖๘	๑,๕๑๙,๙๒๔	๑๓๙,๕๖๘.๐๐	๑,๑๕๘,๘๕๙	๑,๖๓๑,๑๙๖	๔,๓๐๔,๘๑๖
แร่โพแทสเซียมเฟลด์สปาร์	๘๐๓	๕๖,๕๐๕	-	-	-	-

จากมูลค่าการจำหน่ายแร่ที่สำคัญ (แร่ทรายแก้ว แร่หินปูน แร่หินแกรนิต แร่ดินเหนียว สีขาว) ปี ๒๕๕๙- ๒๕๖๐ พบว่ามีการผลิตสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ทั้งแร่ทรายแก้ว แร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง แร่หินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง และแร่โพแทสเซียมเฟลด์สปาร์ ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕ พบว่ามีการผลิตสัดส่วนที่ลดลง แร่ทรายแก้ว แร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง แร่หินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง และแร่โพแทสเซียมเฟลด์สปาร์

๒. ทรัพยากรป่าไม้

มีเนื้อที่ป่า ๑๘๒,๒๗๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๙๖ ของพื้นที่จังหวัดมีพื้นที่ตาม พ.ร.ฎ. กำหนดเขตอุทยานแห่งชาติ โดยแยกเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ๘ แห่ง เนื้อที่ ๘๒๑.๙๙ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕๑๓,๗๔๓ ไร่ อุทยานแห่งชาติ ๒ แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด พื้นที่ ๘๑,๘๗๕ ไร่และอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง พื้นที่ ๔๒,๔๐๐ ไร่ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๔๘.๘๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๒๔,๒๗๕ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๑ แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน พื้นที่ ๓๒,๘๗๕ ไร่ และสวนรุกขชาติ ๒ แห่ง คือ สวนรุกขชาติเพ และ สวนรุกขชาติหนองสนม ป่าส่วนใหญ่เป็นป่าดิบแล้ง นอกจากนี้ยังมีป่าชายเลน ป่าเบญจพรรณ และป่าละเมาะ การวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อที่ป่าไม้ของกรมป่าไม้ พบว่าเนื้อที่ป่าไม้ที่ลดลงในอัตราที่ลดลง เนื่องจากเนื้อที่ป่าที่เหลืออยู่ในเขตอนุรักษ์และภูเขาสูงชันไม่เหมาะกับการทำเกษตรรวมทั้งการปฏิบัติงานป้องกันรักษาป่าอย่างเข้มแข็งของเจ้าหน้าที่ สภาพปัญหาป่าไม้บางส่วนไม่ได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เนื่องจากอยู่ในเขตนิคมสร้างตนเองสหกรณ์นิคมและพื้นที่เขาเล็กๆน้อยๆ ประกอบกับปัจจุบันกฎหมายป่าชุมชนที่มุ่งเน้นให้ประชาชนร่วมจัดการป่าไม้ยังไม่ได้บังคับใช้ เพราะอยู่ระหว่างการพิจารณาหากกฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ได้ คาดว่าจังหวัดระยองจะมีเนื้อที่ป่าเพิ่มขึ้นเนื่องจากความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันรักษาป่าและการฟื้นฟูป่า

รายละเอียดพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายในท้องที่จังหวัดระยอง

ลำดับที่	ชื่อ	พื้นที่ (ไร่)
๑	อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด	๘๑,๘๗๕
๒	อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง	๔๒,๔๐๐
๓	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน	๓๒,๘๗๕
	รวม	๑๕๗,๑๕๐

หมายเหตุ พื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายในลำดับที่ ๒ และ ๓ ทับซ้อนอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

สถานการณ์ปัญหาที่เป็นประเด็นการพัฒนาของจังหวัดระยอง

จังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูงและความโดดเด่นเชิงพื้นที่หลายประการ เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ในประเทศ ซึ่งจังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีเศรษฐกิจที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร และภาคการท่องเที่ยว การเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างรวดเร็วจากนโยบายเร่งรัดของรัฐบาล เช่น โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก และโครงการพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor) โดยเฉพาะจังหวัดระยอง ซึ่งถือว่าเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ ส่งผลให้มีการขยายการลงทุนภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมหนักและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมเหล็ก และยานยนต์ เป็นต้น

ส่วนปัญหาที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อความอยู่ดีกินดีและคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและจะต้องได้รับการแก้ไขโดยด่วน ได้แก่

(๑) ปัญหาที่เกิดจากการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม

ประเด็นปัญหาที่สำคัญเกิดจากการประกอบการทางด้านอุตสาหกรรม โดยเฉพาะปัญหามลพิษด้านต่าง ๆ ซึ่งเมื่อหากย้อนไปตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ จังหวัดระยองมีโรงงานอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนถูกต้องเพียง ๑๒๖ โรง มีเงินลงทุนรวมเพียง ๘๑๗ ล้านบาท แต่จากการที่รัฐบาลได้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดอย่างจริงจัง นับตั้งแต่นั้นมาโรงงานอุตสาหกรรมได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วหลากหลายทั้งการผลิตรถยนต์ชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์ แปรรูปสินค้าเกษตร การผลิตไฟฟ้า

สำหรับปัญหามลพิษที่ส่งสมมาจนถึงปัจจุบันนั้น มีหลายประการด้วยกัน เริ่มจากปี พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๖ มีปัญหาเรื่องกลิ่นรบกวน จากโรงงานปิโตรเคมีและโรงกลั่น สืบเนื่องจากพื้นที่ตั้งของโรงงานอยู่ใกล้กับชุมชน โดยขาดพื้นที่กันชนโดยเฉพาะใน ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ สังคมไทยได้รับทราบถึงความรุนแรงของมลพิษจากอุตสาหกรรม จากกรณีของครูและนักเรียนโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร ที่ต้องปิดปากปิดจมูกในช่วงเวลาเรียน และบางคนยังต้องเข้ารับการรักษายาบาลลูกเห็บ ซึ่งในที่สุดโรงเรียนดังกล่าวก็ต้องย้ายออกจากพื้นที่เดิมเพื่อหนีมลพิษอุตสาหกรรม

ปัจจุบันเป็นปัญหาสืบเนื่องเรื้อรัง

๑) มลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะคุณภาพอากาศในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และเขตประกอบอุตสาหกรรมไออาร์พีซี ได้ส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างชัดเจน มีกลิ่นรบกวนจากสารเคมี เช่น สารเบนซีน โทลูอิน ไซลีน ไอกรดซัลฟูริก และอะครีโลไนคริล เป็นต้น รวมทั้งฝุ่นละอองขนาดเล็ก ที่เกิดจากอุตสาหกรรม

๒) คุณภาพน้ำของแหล่งน้ำธรรมชาติ พบว่าน้ำทะเลชายฝั่ง และน้ำในคลองธรรมชาติ ในบริเวณพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดและพื้นที่ใกล้เคียง มีปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียในระดับสูงมาก ต้องได้รับการบำบัดอย่างถูกวิธี ส่วนน้ำใต้ดิน (น้ำบาดาล) พบว่ามีสารปนเปื้อนที่มีค่าเกินมาตรฐานที่สำคัญ ได้แก่ สารหนู เหล็กและแมงกานีส ซึ่งมาจากการทำเหมืองแร่ในอดีต และพบการปนเปื้อนสารอินทรีย์ระเหยง่ายในน้ำบาดาลในนิคมอุตสาหกรรมในบางจุด

๓) การขยายพื้นที่อุตสาหกรรมในผังเมือง ในช่วงหลาย ๑๐ ปี ที่ผ่านมากการปรับเปลี่ยนผังเมืองระยองและข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่มาบตาพุดและข้างเคียง เป็นไปตามความต้องการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก โดยไม่คำนึงถึงพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่เกษตร ทำให้มีการขยายตัวของพื้นที่อุตสาหกรรมจนชิดกับเขตชุมชนและทับซ้อนกับพื้นที่ชุมชน

ซึ่งปัจจุบันมีประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เรื่องแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๒ และมีแนวความคิดการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ควบคู่ไปกับการการรักษาสิ่งแวดล้อม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการกำหนดเขตพื้นที่กันชนบรรจุไว้ในผังเมือง รวมทั้งให้การบังคับกฎหมายให้โรงงานอุตสาหกรรมดำเนินการตามข้อกำหนดใน EIA และ HIA ด้วย

๔) ประชากรแฝง การขยายตัวอย่างรวดเร็วทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง ทั้งภาคอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ทำให้มีประชากรต่างถิ่นเข้ามาหางานเพื่อหารายได้มากขึ้น แต่ไม่ได้

ย้ายทะเบียนบ้านมาด้วย ทำให้มีประชากรแฝงในจังหวัดระยองมากขึ้น ประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ คน จังหวัดระยองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลประชากรแฝงเหล่านี้ ทั้งด้านสาธารณสุข การศึกษา สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่าง ๆ แต่ยังคงได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐตามจำนวนประชากรในทะเบียนบ้านเท่านั้น

๕) สังคม เช่น

ด้านการศึกษา สถานที่ศึกษาโดยเฉพาะในระดับพื้นฐานยังไม่เพียงพอรองรับกับจำนวนประชากรแฝง

ด้านสาธารณสุข คือ บุคลากรสาธารณสุขมีน้อย ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะทางทุกสาขา ดังนั้นความต้องการของพื้นที่ที่สำคัญ คือ บุคลากรทางการแพทย์ และสถานรักษาพยาบาลเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับสารพิษและสารเคมี

ข้อเสนอแนะ

๑. รัฐบาลควรลงทุนด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตในชุมชนให้ดีขึ้น เช่น ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ ถนน ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต กระจายให้ทั่วถึงทั้งจังหวัด

๒. สนับสนุนให้โรงงานตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม เขตประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อสะดวกในการควบคุมดูแลด้านสิ่งแวดล้อมและปัญหาอื่น ๆ

๓. สร้างจิตสำนึกให้ผู้ประกอบการโรงงานช่วยกันดูแลรักษา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดและเร่งดำเนินการสร้างศูนย์กำจัดกากอุตสาหกรรม รวมไปถึงองค์กรท้องถิ่นสอดส่องดูแลด้านสิ่งแวดล้อม

๔. ให้ทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ ได้เข้ามามีส่วนร่วมและกำหนดทิศทางให้จังหวัดระยองมุ่งสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างเต็มรูปแบบ

๒) ปัญหาด้านการเกษตร

จังหวัดระยองมักจะประสบปัญหาราคาสินค้าผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำเกือบทุกปี เนื่องจากผลิตสินค้าได้มากเกินความต้องการของตลาด โดยเฉพาะผลไม้สำคัญ เช่น สับปะรด เงาะ มังคุด โดยปัจจัยของปัญหามาจากการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าผลผลิตอยู่ตลอดเวลาทุกปีไม่แน่นอน รวมทั้งในช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิต มีผลผลิตจำนวนมากออกสู่ตลาดพร้อม ๆ กัน ทำให้ผลผลิตล้นตลาด เกษตรกรต้องเร่งขายทำให้สินค้าเกษตรมีราคาตกต่ำ

(๑) โครงสร้างการผลิตยังไม่กว้างขวาง เกษตรกรรมส่วนใหญ่ถือเป็นอาชีพหลักเพียงไม่กี่ชนิด คือ ยางพารา สวนผลไม้ มันสำปะหลัง ไร่สับปะรด และประมง ส่วนการผลิตสินค้าอื่น ๆ ยังมีโอกาสและศักยภาพสูงที่ช่วยลดความเสี่ยงและเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรมากขึ้น คือ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๒) ประสิทธิภาพการผลิตต่ำ เกษตรกรยังผลิตแบบดั้งเดิมพื้นที่เพาะปลูกส่วนใหญ่เป็นขนาดเล็กและขนาดกลาง ไม่เน้นการใช้เทคโนโลยี ขาดปัจจัยการผลิตและมีปัญหาการตลาด การผลิตทางการเกษตรส่วนใหญ่ขาดแคลนปัจจัยการผลิตที่สำคัญรวมทั้งขาดแคลนเงินทุน ซึ่งเป็นผลให้เกษตรกรเสียโอกาสในการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและผลผลิตสูง ส่วนการตลาดมีปัญหาในเรื่องราคาสินค้า เนื่องจากระบบการตลาดที่เกษตรกรไม่มีทางเลือกและไม่สามารถต่อรองราคาในการจำหน่าย ผลผลิตทางการเกษตรได้

(๓) ขาดแคลนแรงงานในภาคการเกษตร เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ละทิ้งไร่นา มีการขายที่ดินไปจำนวนมากจะเหลือเฉพาะที่อยู่อาศัย และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภาคอุตสาหกรรมที่มีภาวะความเสี่ยงในเรื่องรายได้ที่ไม่แน่นอน

(๔) ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น โดยเฉพาะค่าจ้างแรงงานภาคการเกษตร ทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าการเกษตรสูงขึ้น ผลตอบแทนที่ได้รับไม่คุ้มกับต้นทุนที่เสียไป

(๕) ราคาผลผลิตมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เนื่องมาจากเกษตรกรจะใช้ราคาผลผลิตของปีนั้น ๆ เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจปลูกในปีต่อไป ถ้าปีไหนที่พืชผลมีราคาดีเกษตรกรก็จะหันมาปลูกพืชชนิดนั้นกันมาก จึงทำให้ในปีต่อ ๆ ไปผลผลิตออกสู่ตลาดมาก ราคาผลผลิตตกต่ำ แต่ถ้าปีไหนที่พืชชนิดนั้นราคาไม่ดีเกษตรกรก็จะชะลอการปลูกพืชชนิดนั้นแล้วเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น จึงทำให้ราคาพืชชนิดดังกล่าวมีผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยลง แต่ความต้องการของตลาดยังคงเท่าเดิมจึงทำให้ผลผลิตมีราคาสูงขึ้นและจะหมุนเวียนอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ

(๖) เกษตรกรขาดอำนาจต่อรองในเรื่องราคาผลผลิตที่ตนผลิตได้ เนื่องจากมีปริมาณผลผลิตไม่มากและต่างคนต่างขาย การจำหน่ายส่วนใหญ่จึงผ่านพ่อค้ากลางขาดความรู้ด้านการตลาด และการรวมกลุ่มกันของเกษตรกรเพื่อขายผลผลิตมีน้อย จึงทำให้ราคาผลผลิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ

ข้อเสนอแนะ

(๑) เกษตรกรขาดอำนาจต่อรองในเรื่องราคาผลผลิตที่ตนผลิตได้ การจำหน่ายส่วนใหญ่ยังต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ควรให้มีการรวมกลุ่มการจำหน่ายเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองราคาได้มากยิ่งขึ้น

(๒) การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรให้มีประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุด ควรกำหนดแผนการใช้ที่ดินให้เหมาะสมกับสมรรถนะที่ดินในระดับไร่นา พื้นที่ชายฝั่งทะเลอนุรักษ์ดินและสภาพแวดล้อม โดยการจัดการเรื่องที่ดินและระบบการปลูกพืชที่เหมาะสม เร่งรัดฟื้นฟูและปรับปรุงที่ดินที่มีปัญหาและสนับสนุนการกระจายกรรมสิทธิ์การถือครองและการจัดการที่ดิน โดยการใช้วิธีจัดรูปที่ดินหรือปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมตามความเหมาะสมหรือจัดโซนพื้นที่การเพาะปลูก

(๓) เร่งรัด พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทางการเกษตร พัฒนาการใช้ทรัพยากรแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและป่าไม้ ให้มีส่วนสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๔) ขยายฐานการผลิต กระจายการผลิตไปสู่สาขาต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและศักยภาพของพื้นที่ เพื่อลดความเสี่ยงในด้านผลผลิตและราคา โดยเน้นการพัฒนาเฉพาะสาขา เช่น ยางพารา ไม้ผล พืชเศรษฐกิจ พืชผัก ปศุสัตว์ และประมง

(๕) ส่งเสริม ให้ความรู้ และพัฒนาด้านการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและช่วยขยายช่องทางการตลาดเพิ่มมากขึ้น

(๖) สนับสนุน ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชไร่สารพิษ ใช้ปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลงให้น้อยลง ใช้กระบวนการผลิตทางธรรมชาติมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๓) ปัญหาด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดระยองมีความงามและอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ มีศักยภาพและความพร้อมทางการท่องเที่ยว มีความหลากหลายทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ อุทยานแห่งชาติ

ภูเขา น้ำตก ชายหาดทะเลที่สวยงาม โดยเฉพาะเกาะเสม็ด ที่มีหาดทรายขาวสวยงาม เลื่องชื่อไปทั่วโลก มีสวนผลไม้ให้เยี่ยมชมและชิมรสชาติที่สดอร่อย Hi-Light ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด มีมากมาย เช่น การมีชายหาดยาว ๑๐๐ กม มีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและ ราคาไม่แพง (Value for Money) เป็นแหล่งรับประทานอาหารทะเลสด ที่มีคุณภาพดีและราคาถูก เป็นต้น

ปัญหาที่สำคัญคือ

- (๑) การบุกรุกชายหาดและพื้นที่สาธารณะชายหาดที่มีความยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร ทำให้การดูแลทำได้อย่างไม่ทั่วถึง ชายหาดหลายแห่งประสบปัญหาการบุกรุก และการจัดระเบียบ
- (๒) ขยะและความสะอาดบริเวณชายหาดและเกาะแก่ง เกือบทุกหาดของจังหวัดระยอง มีปัญหาด้านภาพลักษณ์ความสกปรกของบริเวณชายหาด
- (๓) การเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ คุณภาพและมาตรฐานของ โรงแรมและที่พักไม่เหมาะสมกับระดับราคา โดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว การเอาเปรียบด้านที่พัก ราคา สินค้า อาหาร เครื่องดื่ม การจำหน่ายสินค้าด้วยคุณภาพ
- (๔) ความเชื่อมั่นในมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะการรักษาความปลอดภัยทางทะเลชายฝั่ง การรบกวนนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ
- (๕) ระบบขนส่งมวลชนที่จะเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวยังมีน้อย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยรถส่วนตัวหรือกลุ่มทัวร์

ข้อเสนอแนะ

- (๑) บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น ดำเนินคดีกับผู้บุกรุกที่ไม่ยอมรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง ดำเนินการเร่งรัดจัดระเบียบชายหาดกับประมงพื้นบ้านและผู้ประกอบการร้านค้าที่มีอยู่เดิม
- (๒) จัดระเบียบชายหาดทะเลและเกาะเสม็ด จัดวางผัง Zoning แบ่งเขตผู้ประกอบการ ร้านค้า เรือประมงพื้นบ้านและเขตการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด สวยงาม ของภูมิทัศน์ ให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูลกันและยั่งยืน โดยมีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางและ ได้รับความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มที่

๔) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ผลกระทบมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ มลพิษทางอากาศ น้ำเสีย และมลพิษ จากกากอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะ

- (๑) ตั้งคณะทำงานดูแล เฝ้าระวังเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมทางด้านอากาศ น้ำ ขยะจาก โรงงานอุตสาหกรรมนอกเหนือหน่วยงานราชการประจำ
- (๒) จัดตั้งกลุ่มชุมชนควบคุมดูแลมลภาวะจากโรงงานอุตสาหกรรมและในเมือง
- (๓) ให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกให้ผู้ประกอบการช่วยกันดูแลรักษาอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- (๔) มีการควบคุมดูแลสถานประกอบการอย่างเข้มงวด เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชน และสิ่งแวดล้อม

๕) ปัญหาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

สาธารณูปโภคโดยเฉพาะน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคยังไม่สามารถสนองความต้องการได้อย่างทั่วถึงทั้งในเขตเมือง อำเภอลำทะเมนชัย และตำบล นอกจากนั้นระดับคุณภาพของบริการยังมีมาตรฐานค่อนข้างต่ำ

ข้อเสนอแนะ

(๑) ขยายระบบบริการสาธารณสุขูปโภคสาธารณสุขการให้สามารถสนองความต้องการอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะให้ครอบคลุมพื้นที่ในเขตเทศบาล สุขาภิบาลและเขตชุมชนให้มากขึ้น ซึ่งเป็นการกระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการผลิตไปสู่เขตชนบท

(๒) เพิ่มกำลังการผลิตและคุณภาพบริการน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค สนองความต้องการให้สม่ำเสมอและเพียงพอ รวมทั้งเพิ่มมาตรฐานน้ำให้มีความปลอดภัยแก่ผู้บริโภค

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ภาพเป้าหมายการดำเนินโครงการของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

นับจากโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกที่กำหนดแนวทางการพัฒนาให้จังหวัดระยองเป็นศูนย์กลางความเจริญแห่งใหม่ เป็นศูนย์บริการมาตรฐานการศึกษาและวิจัยด้านเทคโนโลยี และกำหนดให้ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเป็นประตูทางออกให้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศโดยไม่ต้องผ่านกรุงเทพฯ กำหนดพื้นที่บริเวณมาตาพุดเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมมีท่าเรือน้ำลึกขนส่งสินค้า เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ เช่น โรงแยกก๊าซธรรมชาติ กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี และอุตสาหกรรมปุ๋ยเคมี เป็นพื้นที่ศักยภาพสูงในการลงทุนด้านอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังได้รับการกำหนดเขตการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้อยู่ในเขต ๓ ของการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งได้เปรียบกว่าจังหวัดปริมณฑล ส่งผลให้จังหวัดระยองมีการลงทุนและการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว

ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ มีนิคมอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรมที่ร่วมดำเนินการกับเอกชน เขตประกอบการอุตสาหกรรม ชุมชนอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม รวมทั้งสิ้นประมาณ ๒๖ แห่ง เนื้อที่ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ อุตสาหกรรมของจังหวัดระยองมีหลากหลายประเภท เช่น การผลิตรถยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ แปรรูป สินค้าเกษตร การผลิตไฟฟ้า การผลิตสารเคมี สร้างมูลค่ารวม จำนวนเงินลงทุนรวม ๑,๗๑๓,๔๗๒.๔๔ ล้านบาท จำแนกโรงงานตามจำพวกโรงงาน มีจำนวน ๓,๑๗๑ โรงงาน

๑. ในนิคมอุตสาหกรรม	จำนวน ๑,๑๒๗ โรงงาน
๒. โรงงานจำพวกที่ ๑ (นอกนิคมอุตสาหกรรม)	จำนวน - โรงงาน
๓. โรงงานจำพวกที่ ๒ (นอกนิคมอุตสาหกรรม)	จำนวน ๓๕ โรงงาน
๔. โรงงานจำพวกที่ ๓ (นอกนิคมอุตสาหกรรม)	จำนวน ๒,๐๔๔ โรงงาน

ตารางแสดงจำนวนโรงงานจำแนกตามจำพวกโรงงาน ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

จำพวกโรงงาน	จำนวน (โรงงาน)
ในนิคมอุตสาหกรรม	๑,๑๒๗
นอกนิคมอุตสาหกรรม	๑,๘๖๑
โรงงานจำพวกที่ ๑ (โรงงานที่มีแรงม้ารวมของเครื่องจักร ๕-๒๐ แรงม้า และ/หรือมีจำนวนคนงาน ๗-๒๐ คน) (ยกเว้นโรงงานที่มีมลภาวะให้จัดเป็นโรงงานจำพวกที่ ๓)	๐
โรงงานจำพวกที่ ๒ (งานที่มีแรงม้ารวมของเครื่องจักรมากกว่า ๒๐ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕๐ แรงม้าและ/หรือมีจำนวนคนงาน ๒๑-๕๐ คน) (ยกเว้นโรงงานที่มีมลภาวะให้จัดเป็นโรงงานจำพวกที่ ๓)	๓๕
โรงงานจำพวกที่ ๓ (โรงงานที่มีแรงม้ารวมของเครื่องจักรมากกว่า ๕๐ แรงม้า และ/หรือมีจำนวนคนงานมากกว่า ๕๐ คน หรือเป็นโรงงานที่มีมลภาวะ)	๒,๐๔๔
รวม	๓,๑๗๑

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ตารางแสดงจำนวนโรงงานจำแนกตามจำพวกโรงงาน

รหัส	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	เงินทุน(ล้านบาท)	คนงาน
21	การผลิตอื่นๆ	569	307,138.60	16,202
17	ผลิตภัณฑ์โลหะ	372	99,257.91	28,836
20	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	294	203,862.87	42,826
14	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	256	108,477.40	15,390
11	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	208	398,161.42	11,944
18	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	147	58,879.21	12,589
15	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	137	17,246.23	3,318
7	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	134	9,191.76	6,262
2	อุตสาหกรรมอาหาร	127	13,240.70	10,599
13	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	110	85,800.64	16,535
19	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	97	55,895.80	16,482
16	ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	51	130,482.17	11,226
8	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	34	2,862.23	6,578
9	ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	30	8,884.78	1,819
10	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	30	3,705.81	1,033
12	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	25	102,815.06	1,729
1	ผลิตภัณฑ์จากพืช	25	2,651.96	1,089
4	สิ่งทอ	16	7,243.24	2,650
3	อุตสาหกรรมเครื่องดัด	8	2,369.02	590
6	ผลิตหนังสัตว์และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์	4	366.55	289
5	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	1	33.20	292
รวมทั้งสิ้น		2,675	1,618,566.57	208,278

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

จำนวนประเภทโรงงานที่มากที่สุดคือการผลิตอื่น ๆ จำนวน ๕๖๙ โรงงาน โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ ๓๗๒ โรงงาน โรงงานผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ ๒๙๔ โรงงาน โรงงานผลิตภัณฑ์พลาสติก ๒๕๖ โรงงาน ล้วนแต่เป็นโรงงานขนาดใหญ่ และมีการลงทุนสูง เมื่อจำแนกรายสาขา สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ

๑. อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี สารและวัสดุเคมีเป็นหลัก เช่น โพลีเอทิลีน โพลีเอทิลีน อะโรเมติกส์ และเม็ดพลาสติก มีโรงงานจำนวน ๒๐๘ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๓๙๘,๑๖๑.๔๒ ล้านบาท คนงานรวม ๑๑,๙๔๔ คน

๒. การผลิตอื่น ๆ ประกอบด้วยโรงโม่ บด หรือย่อยหิน การทำเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ การแพทย์ โรงงานผลิตก๊าซซึ่งมีใช้ก๊าซธรรมชาติ โรงงานส่งหรือจำหน่ายก๊าซแต่ไม่รวมโรงงานส่งหรือจำหน่ายก๊าซที่เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง ฯลฯ มีโรงงานจำนวน ๕๖๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๓๐๗,๑๓๘.๖๐ ล้านบาท คนงานรวม ๑๖,๒๐๒ คน

๓. ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ ประกอบด้วย การผลิตยานยนต์ และการผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมสำหรับยานยนต์ มีจำนวนโรงงาน ๒๙๔ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๒๐๓,๘๖๒.๘๗ ล้านบาท คนงานรวม ๔๒,๘๒๖ คน

นิคมอุตสาหกรรม จำนวน ๑๑ แห่ง ได้แก่

๑. นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด เนื้อที่ ๙,๘๔๕ ไร่
๒. นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอ ตะวันออก (มาบตาพุด) ๓,๗๔๗ ไร่
๓. นิคมอุตสาหกรรมผาแดง เนื้อที่ ๕๔๐ ไร่
๔. นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ระยอง ESIE เนื้อที่ ๘,๖๑๐ ไร่
๕. นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ เนื้อที่ ๑๖,๘๙๕ ไร่
๖. นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย เนื้อที่ ๓,๒๒๐ ไร่
๗. นิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด เนื้อที่ ๑๗,๘๓๘ ไร่
๘. นิคมอุตสาหกรรมอาร์ ไอ แอล เนื้อที่ ๑,๗๓๖.๒๗ ไร่
๙. นิคมอุตสาหกรรมระยอง (บ้านค่าย) เนื้อที่ ๒,๑๙๔ ไร่
๑๐. นิคมอุตสาหกรรมหลักชัยเมืองยาง เนื้อที่ ๒,๔๔๒ ไร่
๑๑. นิคมอุตสาหกรรมเหมราชระยอง ๓๖ (WHA RY๓๖) เนื้อที่ ๑,๒๘๑ ไร่

นิคมอุตสาหกรรมรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

๑๒. นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอ อีสเทิร์นซีบอร์ด แห่งที่ ๓ เนื้อที่ ๒,๒๐๒ ไร่
๑๓. นิคมอุตสาหกรรม ซีพี ระยอง เนื้อที่ ๒,๒๐๕.๗๕ ไร่
๑๔. นิคมอุตสาหกรรมสมาร์ท พาร์ค เนื้อที่ ๑,๔๖๖ ไร่
๑๕. นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (โครงการ ๖) จังหวัดระยอง เนื้อที่ ๑,๓๓๒ ไร่
๑๖. นิคมอุตสาหกรรมเอ็กโก ระยอง เนื้อที่ ๖๒๑ ไร่

เขตประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

๑. เขตประกอบการอุตสาหกรรมสยามอีสเทิร์นอินดัสเตรียลพาร์ค เนื้อที่ ๑,๓๔๑ ไร่
๒. เขตประกอบการอุตสาหกรรมไออาร์พีซี เนื้อที่ ๕,๕๑๘ ไร่
๓. เขตประกอบการอุตสาหกรรม จี. เค. แลนด์ เนื้อที่ ๘๙๑ ไร่
๔. เขตประกอบการอุตสาหกรรมเครือซีเมนต์ไทยเหมราชระยอง เนื้อที่ ๓,๕๕๑ ไร่
๕. เขตประกอบการอุตสาหกรรมโรจนะ ระยอง เนื้อที่ ๒,๐๘๐ ไร่

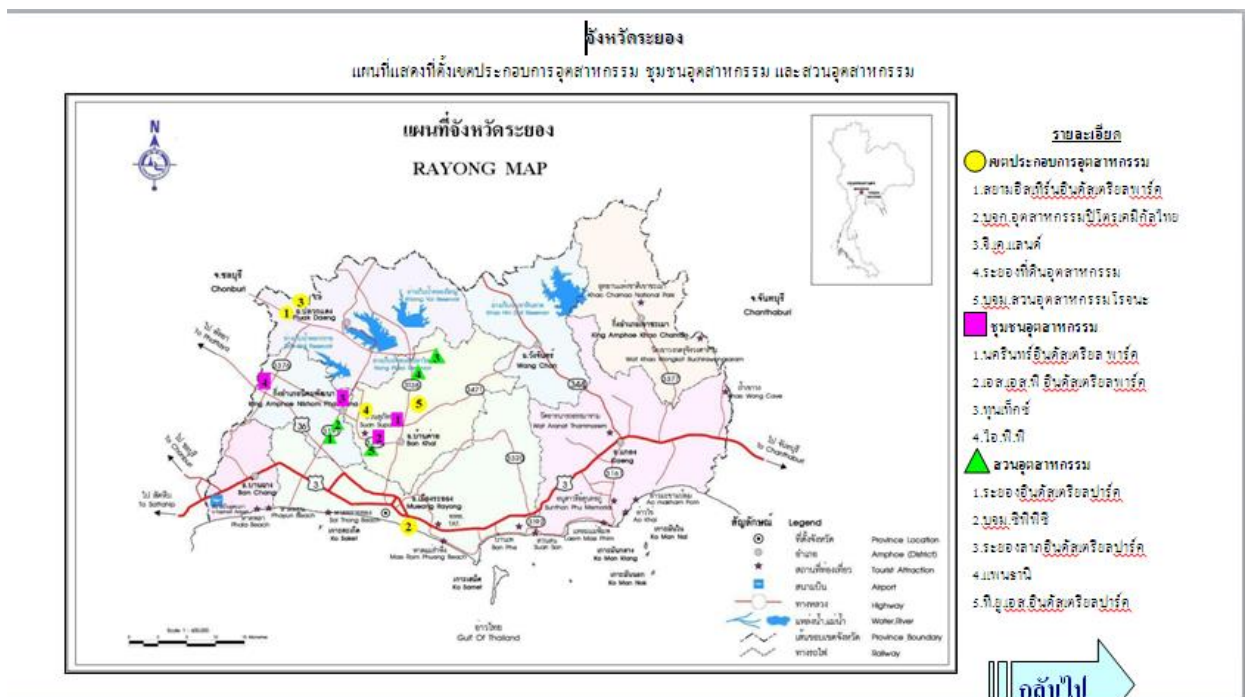
สวนอุตสาหกรรมจำนวน ๑ แห่ง ได้แก่

สวนอุตสาหกรรม ระยองอินดัสเตรียลพาร์ค (Rayong Industrial Park) ๑,๕๐๐ ไร่

ข้อมูลนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง

ลำดับ	นิคมอุตสาหกรรม		จำนวน โรงงาน	คนงาน (คน)
๑	๐๐๐๐๑๙	อมตะซิตี้ ระยอง (อ.ปลวกแดง)	๔๓๒	๒๔,๙๑๘
๒	๐๐๐๐๒๐	อีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง) อ.ปลวกแดง ระยอง	๓๓๑	๓๔,๓๖๓
๓	๐๐๐๐๒๑	ดับบลิวเอชเอ อีสเทิร์นซีบอร์ด (ต.ปลวกแดง อ.ปลวกแดง ระยอง)	๑๓๕	๑๒,๓๘๑
๔	๐๐๐๐๒๓	มาบตาพุด (ระยอง)	๘๗	๕,๐๐๐
๕	๐๐๐๐๒๕	ผาแดง (ต.มาบตาพุด อ.เมือง ระยอง)	๓	๓๘๒
๖	๐๐๐๐๔๑	เอเชีย (ต.บ้านฉาง อ.บ้านฉาง ระยอง)	๒๒	๕๓๓
๗	๐๐๐๐๔๒	ดับบลิวเอชเอตะวันออก (อ.มาบตาพุด ระยอง)	๖๔	๒,๗๙๘
๘	๐๐๐๐๔๓	ดับบลิวเอชเอ อีสเทิร์นซีบอร์ด ๔ (ต.แม่น้ำคู้ อ.ปลวกแดง ระยอง)	๑๐	๑,๕๒๘
๙	๐๐๐๐๔๔	หลักชัยเมืองยาง (ต.สำนักทอง อ.เมือง ระยอง)	๑๑	๕๒๗
๑๐	๐๐๐๐๔๕	อาร์ ไอ แอล (ต.มาบตาพุด อ.เมือง ระยอง)	๑๔	๓๕๔

ที่มา : สืบค้นจาก ระบบของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗

SMEs "วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม" จังหวัดระยอง (ปี ๒๕๖๔)

ประเภท	จำนวน(โรงงาน)	รายได้ (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
ขนาดย่อมหรือเล็ก	๗,๒๖๕	๒๖๐,๙๓๙	๔๕๗,๑๗๑
ขนาดกลาง	๑,๐๒๘	๕๑๕,๒๗๓	๒๘๑,๖๘๒
รวม	๘,๒๙๓	๗๗๖,๒๑๒	๗๓๘,๘๕๓

ที่มา: www.sme.go.th

วิเคราะห์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

การพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดระยองจะเติบโตอีกมาก เนื่องจากนโยบายรัฐบาลสนับสนุนการลงทุนของต่างชาติหรือผู้ประกอบการในประเทศต่อเนื่องจากโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (EASTERN SEABOARD) เป็นโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor D : EEC) โดยจังหวัดระยองกำหนดเป็นเมืองการศึกษาและวิทยาศาสตร์ เมืองนานาชาติ ธุรกิจทันสมัย และเมืองอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและอุตสาหกรรมพลังงาน สำหรับการพัฒนาในอุตสาหกรรมหลัก ๑๐ ประเภท ประกอบด้วย

๑. การต่อยอด ๕ อุตสาหกรรมเดิม (First S-Curve) คือ

- ๑) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-generation Automotive)
- ๒) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)
- ๓) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)
- ๔) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology)
- ๕) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future)

๒. การเดิม ๕ อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันและมีผู้สนใจลงทุน ประกอบด้วย

- ๑) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Robotics) จะ
 - ๒) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics)
 - ๓) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemical)
 - ๔) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)
 - ๕) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)
- โครงการหลักที่สำคัญ ๑๕ โครงการ ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการ
- ๑) โครงการหลักที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการในลำดับแรก จำนวน ๕ โครงการ
- ประกอบด้วย

- (๑) การพัฒนารถไฟฟ้าความเร็วสูง เชื่อมต่อ ๓ สนามบิน
- (๒) การพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ ๓
- (๓) การพัฒนาสนามบินอู่ตะเภาและการซ่อมบำรุงอากาศยาน
- (๔) พัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และหุ่นยนต์
- (๕) การขยายเมืองปัจจุบัน/สร้างเมืองใหม่

๒) โครงการสำคัญที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการในลำดับที่สอง จำนวน ๑๐ โครงการ เป็นโครงการที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งรัดดำเนินการตามแผนงาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ประกอบด้วย (๑) รถไฟฟ้าทางคู่ (๒) ทางหลวงสายใหม่ มอเตอร์เวย์ (๓) ท่าเรือ มาบตาพุด เฟส ๓ (๔) ท่าเรือจุกเสม็ด (๕) อุตสาหกรรมอากาศยาน ซ่อมบำรุง และธุรกิจต่อเนื่อง (๖) ปีโตรเคมีขั้นสูงและอุตสาหกรรมชีวภาพ (๗) เกษตรแปรรูป (๘) การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ (๙) Global Business Hub/Free Economic Zone และ (๑๐) ระบบสาธารณูปโภค น้ำ พลังงาน ชยะ

จากการประเมินคาดว่า จะทำให้ GDP ประเทศขยายตัวร้อยละ ๕ ต่อปี เกิดการจ้างงาน เพิ่มขึ้น ๑ แสนคนต่อปี จำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นกว่า ๑๐ ล้านคนต่อปี เกิดฐานภาษีใหม่ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี จะมีการลงทุนภายในระยะเวลา ๕ ปี ประกอบด้วย

- การลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย (Super Cluster/Cluster/๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย) จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

- การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

- การก่อสร้างเมืองใหม่-โรงพยาบาล-โรงเรียน-ที่อยู่อาศัย ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

- การท่องเที่ยวคุณภาพ/เชิงคุณภาพอีก ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับพื้นที่ของจังหวัดระยองประกอบด้วย

๑. รายได้สู่พื้นที่ในรูปแบบกองทุนซึ่งจะมีการจัดตั้ง "กองทุนพัฒนาชุมชนและ สิ่งแวดล้อม" เพื่อเข้าไปมีบทบาทในการพัฒนาพื้นที่ดูแลด้านสิ่งแวดล้อมชุมชนในเขตอุตสาหกรรมควบคู่กับการ ลงทุน โดยเงินกองทุนจะมาจากการเก็บค่าธรรมเนียมที่ให้บริการกับนักลงทุน

๒. พัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด ทั้งทางด้านอุตสาหกรรม ด้านเกษตรกรรม และ ด้านการท่องเที่ยว จากโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการคมนาคมการเชื่อมโยงการพัฒนา เช่น รถไฟฟ้าทางคู่ รถไฟฟ้าความเร็วสูง การพัฒนาสนามบินอู่ตะเภา การสร้างปรับปรุงถนนสายต่าง ๆ ทั้งนี้ ระบบขนส่งขนาดใหญ่ล้วนสิ้นสุดปลายทางที่จังหวัดระยอง ซึ่งในระยะต่อไปจะทำให้มีประชาชน/นักท่องเที่ยว มาเดินทางมา จังหวัดระยองมากขึ้น เศรษฐกิจด้านอื่น ๆ เช่น การท่องเที่ยว การขายสินค้า การเกษตรจะดีขึ้นตามลำดับ

๓. กลุ่มธุรกิจได้ประโยชน์ต่อเนื่อง

ธุรกิจโลจิสติกส์ : เนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม ทำให้โอกาสการลงทุน ของเอกชน โดดเด่นในกลุ่มคลังสินค้าสมัยใหม่ นอกจากนั้น ยังช่วยส่งเสริมให้ภาคตะวันออกเป็นศูนย์กลางการ ขนส่งสินค้าเชื่อมระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกและมหาสมุทรอินเดียเข้าด้วยกัน

อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงและเคมีชีวภาพ : เนื่องจากประเทศไทยมีผลิตภัณฑ์ทาง การเกษตรที่หลากหลาย ทำให้เกิดโอกาสในการลงทุนธุรกิจเชื้อเพลิงชีวภาพตามนโยบาย Bio Economy

ธุรกิจท่องเที่ยว จากการพัฒนาเส้นทางรถไฟฟ้าความเร็วสูง และสนามบินอู่ ตะเภา จะเป็นการดึงดูดเครื่องบินเช่าเหมาลำตรงสู่เมืองพัทยา โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซียที่มี สัดส่วนถึง ๔๕% ของตลาดนักท่องเที่ยวในพัทยา อีกทั้ง การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกจุกเสม็ด จะสามารถรองรับ ตลาดท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องมากกว่าเดิม

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง เนื่องจากการสร้างเมืองใหม่ขึ้น จะส่งผล ให้เกิดการกระจุกตัวของประชากรมากขึ้นตามพื้นที่ยุทธศาสตร์หลักการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เริ่มมีการลงทุน มากขึ้น ภายหลังจากที่มีการชะลอการลงทุนมาระยะเวลาหนึ่ง

จำนวนทุนจดทะเบียนภาคอุตสาหกรรม ในปี ๒๕๖๑ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๔.๐ พื้น
ตัวมาเป็นบวกจากปีก่อนที่หดตัวร้อยละ -๒.๓ ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และโครงการเขตพัฒนาพิเศษ
ภาคตะวันออก (EEC : Eastern Economic Corridor) ๓ จังหวัด (ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา) ทำให้มีการ
ขยายและลงทุนเพิ่มขึ้น โดยอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่ อุตสาหกรรม
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี การผลิตอื่น ๆ ประกอบด้วยการไม้ บด หรือย่อยหิน การทำเครื่องมือ เครื่องใช้
หรืออุปกรณ์การแพทย์ โรงงานผลิตก๊าซ ซึ่งมีใช้ก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น และอุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและ
อุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ สำหรับปี ๒๕๖๒ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๕.๓

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดระยอง “ทิศทางพัฒนา (Positioning)....”

“จังหวัดระยองเป็นเมืองที่มีการคิดและนำนวัตกรรมมาใช้ภายใต้บริบทการพัฒนา เป็นเมืองที่ประชาชนมี
คุณภาพชีวิตดี – เป็นเมืองที่มีสมดุลการพัฒนา – ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดย แนวคิด
ดังกล่าว เป็นการสร้างความมั่นใจว่าการพัฒนาจะเป็นไปในแนวทางที่ยั่งยืนและสร้างความสุขให้กับคนระยอง

กรอบแนวคิดการพัฒนาจังหวัดระยอง เป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุภารกิจของ
จังหวัดโดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทาง และคำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นทั้ง
โอกาสและข้อจำกัดของการพัฒนาทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนี้

- เป็นเมืองที่มีการคิดและนำนวัตกรรมมาใช้ภายใต้บริบทการพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ ในประเด็นการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดการพัฒนาพื้นที่บริเวณ
ชายฝั่งทะเลตะวันออกโดยมุ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิต
อุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ บน
พื้นฐานการมีส่วนร่วม และได้รับการยอมรับจากชุมชน มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค
สาธารณูปการ บริการสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพและทั่วถึง สามารถสนับสนุนการดำรงชีวิต
และการประกอบอาชีพของประชาชนควบคู่กับการพัฒนาภาคการผลิตต่างๆ ได้อย่างเกื้อกูลและยั่งยืน ซึ่งได้
กำหนดแนวทางการพัฒนา โดยกำหนดแนวทาง คือ

๑. เร่งรัดการแก้ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจหลักให้เกิดผลในทางปฏิบัติ
อย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการกำกับดูแลตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามระเบียบกฎหมาย
และมาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ภาคประชาชน สถาบันการศึกษา และองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและ
สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ลดการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิด ลดการรั่วซึมของสารอันตรายร้ายง่าย
โดยเฉพาะในพื้นที่มาบตาพุด และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ขยายพื้นที่อุตสาหกรรม
ในรูปแบบนิคมอุตสาหกรรมเพื่อควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมที่มี
กระบวนการผลิตเชื่อมโยงกันเพื่อลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุด

๓. เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางทะเล ให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว ๒ ฝั่งทะเลอ่าวไทย
และอันดามัน เพื่อเพิ่มโอกาสให้นักท่องเที่ยวคุณภาพมีจำนวนมากขึ้น

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐานเพื่อ
ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และรองรับการเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ ขยายขีดความสามารถของ

โครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทุกรูปแบบ ให้บูรณาการและเชื่อมโยงกันทั้งระบบ เชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางราง ทางเรือและอากาศ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงข่ายน้ำ (น้ำดิบ น้ำประปา) ระบบไฟฟ้า เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะขยะ น้ำเสีย และปรับปรุงคุณภาพการศึกษาด้านอาชีวศึกษา วิศวกรรมและเทคโนโลยี เพื่อผลิตบุคลากรเฉพาะทางให้สอดคล้องกับความต้องการของกิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างเหมาะสม และยกระดับบริการสาธารณสุขทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

๕. กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยส่งเสริมการเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจหลักกับเศรษฐกิจชุมชนในทุกภาคการผลิต ทั้งในภาคอุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยว วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และธุรกิจเพื่อสังคม

นโยบายทางด้านเศรษฐกิจตามโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC : Eastern Economic Corridor Development) โดยให้มีรายละเอียดครอบคลุม ได้แก่ (๑) การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่งที่เชื่อมโยงทั้งระบบ ด้านพลังงาน ด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งด้านการวิจัยและพัฒนา (๒) แผนดำเนินการด้านผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน แผนบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการขยะ และมลภาวะต่าง ๆ (๓) กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนและดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน โดยเฉพาะการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษี สิทธิการเช่าที่ดิน และการจัดหาแรงงาน รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จการลงทุน (One Stop Service) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในการขออนุมัติอนุญาตการประกอบกิจการและให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ และ (๔) แผนการพัฒนาศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน

การพัฒนาโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development) ให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน ดำเนินการใน ๓ จังหวัดภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ซึ่งจะมีการแบ่งเป็นเขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เขตที่อยู่อาศัยโดยจังหวัดระยองถูกกำหนดให้เป็น “เมืองนานาชาติมาตรฐานโลก น่ายุติที่สุดในอาเซียน เมืองธุรกิจอุตสาหกรรมที่ทันสมัย เน้นการวิจัยด้านอาหาร ไบโอดีโคโนมี และปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” ซึ่งจะประกอบไปด้วย Super Cluster/Cluster ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต พร้อมกับอุตสาหกรรมเป้าหมายอีก ๑๐ ประเภทคือ ๕ อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-Curve) คือ ยานยนต์สมัยใหม่ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ท่องเที่ยวไฮเอนด์และเชิงสุขภาพ เกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ และแปรรูปอาหาร กับ ๕ อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) คือ หุ่นยนต์เพื่อการผลิต การบินและโลจิสติกส์ เชื้อเพลิงชีวภาพ-เคมีชีวภาพ ดิจิตอล และอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร โดยมุ่งหวังให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งลงทุนหลักของประเทศโดยจะขยายพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมรองรับการลงทุนเชื่อมการลงทุนสู่ระเบียงเศรษฐกิจตะวันออกและทวาย และเชื่อมโยงทางน้ำไปถึงชายฝั่งทะเลกัมพูชา โดยสิ่งที่จะเกิดขึ้นในระยะต่อไปคือ จะมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับ เช่น การพัฒนาท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา ระยอง – พัทยา เป็นสนามบินพาณิชย์แห่งที่ ๓ การก่อสร้างศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน การพัฒนาท่าเรือพาณิชย์สัตหีบใช้ประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรมต่อเรือ และขนส่งผู้โดยสาร การขยายท่าเรือแหลมฉบังและท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด การพัฒนาโครงข่ายขนส่งทางบก เช่น ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง รวมทั้งพัฒนาระบบราง เช่น โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ เป็นต้น

จะเห็นว่านโยบายดังกล่าว รัฐบาลจะเสริมสร้างศักยภาพด้านการค้า การลงทุนให้จังหวัดระยองอย่างมหาศาล แต่กระนั้นก็ตามก็อาจเกิดปัญหาตามมาอีกมาก โดยเฉพาะปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน จึงถือเป็นโอกาสสำคัญที่ทุกภาคส่วนในจังหวัดระยองจะร่วมกัน

พัฒนาประสิทธิภาพ ทั้งทางด้าน การผลิต บุคลากร การสรรสร้างผลิตภัณฑ์ ฯลฯ โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ หรือค้นคิดนวัตกรรมแล้วนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

- เป็นเมืองที่มีคุณภาพชีวิตดี (City of good and quality of life) เป็นการเสริมสร้างการพัฒนาจังหวัดระยองให้เป็นเมืองที่ประชาชนมีสุขภาพดี สวัสดิการดี อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี โดย

สุขภาพดี คือการมีสุขภาพดีทั้งทางกาย ใจ จิตวิญญาณ/ปัญญาและสังคม

สวัสดิการที่ดี คือประชาชนได้รับสวัสดิการจากภาครัฐตามสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ตลอดจนได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และได้รับความช่วยเหลืออย่างทันทั่วถึง

สิ่งแวดล้อมที่ดี คือ สิ่งแวดล้อมน่าอยู่ ปลอดภัย มีสุขภาพที่ดี มีโครงสร้างของเมืองที่เหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมชุมชนรวมทั้งการจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่ครบถ้วนและทั่วถึง

- มีพัฒนาอย่างสมดุล (balanced of development)

- การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมมุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

- ปรับเปลี่ยนการพัฒนาและการขยายตัวของอุตสาหกรรมจากภาพของอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลภาวะ ไปเป็นเมืองอุตสาหกรรมน่าอยู่ โดยนำแนวความคิดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial Town) มาใช้อย่างจริงจัง

- เพิ่มน้ำหนักให้กับการพัฒนาด้านสังคม สุขภาพสิ่งแวดล้อม การเกษตร การท่องเที่ยวและพาณิชย์กรรม เพื่อกลับไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจ ๔ ขา ซึ่งเป็นพื้นฐานเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชน เพื่อให้เกิดความสมดุลในการพัฒนาและการเจริญเติบโต

- เพิ่มศักยภาพการประกอบธุรกิจการค้า (พาณิชย์กรรม) อย่างกว้างขวาง ทั้งการค้าปลีกและการค้าส่งเพื่อให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันในเวทีอาเซียนได้

- น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy) มาประยุกต์ใช้ในภาคีการพัฒนาให้กระจายไปทุกภาคส่วน โดย

- ภาครัฐ ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปณิธานนำทางในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวง วางกฎระเบียบต่างๆ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันในสังคมให้เกิดความสมดุลและกระแสการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

- ภาคธุรกิจเอกชน ให้ความสำคัญกับการพึ่งตนเองใช้วัตถุดิบในประเทศและภูมิปัญญาท้องถิ่น ลงทุนขยายกิจการอย่างค่อยเป็นค่อยไป แบ่งผลกำไรคืนสู่สังคมและดูแลพนักงานอย่างมีคุณธรรม

- ภาคเกษตร เน้นการนำเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายของครัวเรือน

- ภาคประชาชน เน้นการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง พัฒนาวัฒนธรรมและคุณภาพชีวิตผ่านกระบวนการจัดทำแผนชุมชน สร้างแผนชุมชนที่มีคุณภาพเป็นภูมิคุ้มกันชุมชนเข้มแข็ง

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดระยอง

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

วิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จังหวัดระยอง โดยใช้หลักการ The McKinsey 7S Framework ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์กร ใน ๗ มิติ ได้แก่

๑) Structure (โครงสร้าง) หมายถึง การพิจารณาลักษณะขององค์กรมีประโยชน์ต่อการจัดทำกลยุทธ์ขององค์กร เนื่องจากถ้าโครงสร้างองค์กรมีความเหมาะสมและสอดคล้องต่อกลยุทธ์ที่เลือกใช้ก็จะเป็นจุดแข็งขององค์กร แต่ถ้าโครงสร้างขององค์กรไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับกลยุทธ์ที่เลือกใช้ก็จะเป็นจุดอ่อนขององค์กร

๒) Strategy (กลยุทธ์) หมายถึง กลยุทธ์ขององค์กร ได้แก่ กิจกรรมหรือการดำเนินงานต่างๆ ภายในองค์กรที่ได้ถูกวางแผนขึ้นเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมภายนอกและภายในองค์กร

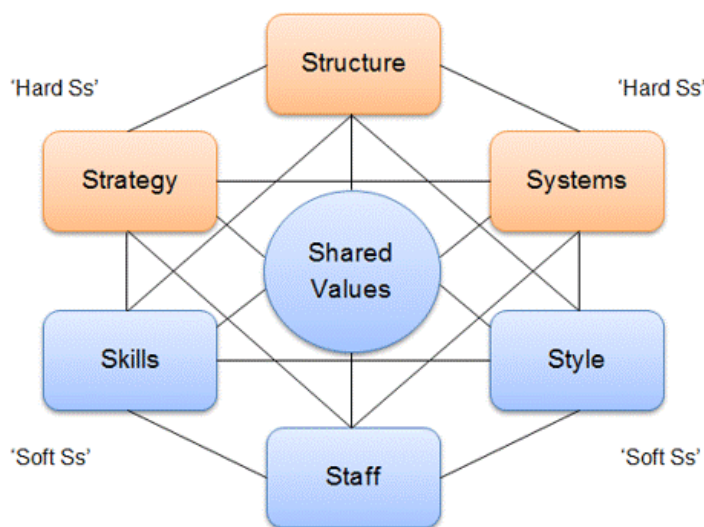
๓) Style (รูปแบบการบริหารจัดการ) หมายถึง บุคลิกของผู้บริหารระดับสูงสุด เนื่องจากการกระทำหรือพฤติกรรมของผู้บริหารระดับสูงจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของพนักงานในองค์กรมากกว่าคำพูดของผู้บริหาร

๔) Staff (บุคลากร/สมาชิกภายในองค์กร) หมายถึง บุคลากร/พนักงานทุกระดับภายในองค์กร รวมทั้งแบบแผนและพฤติกรรมต่างๆ ที่องค์กรแสดงและปฏิบัติต่อพนักงาน เป็นตัวขับเคลื่อนให้องค์กรประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมาย บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และจงรักภักดีต่อองค์กร ย่อมทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นระบบการบริหารบุคคลต้องดี มีคุณภาพ จึงจะได้บุคคลที่ดี

๕) Skill (ทักษะ) หมายถึง สิ่งที่องค์กรสามารถทำได้ดีกว่าองค์กรอื่นถือว่าเป็นความรู้ ความสามารถของพนักงาน เช่น ความสามารถและทักษะขององค์กรในการให้บริการผู้มารับบริการ ความสามารถในการด้านการให้คำปรึกษา แก้ไขปัญหาต่างๆ

๖) System (ระบบการทำงาน) หมายถึง ระบบหรือขั้นตอนการดำเนินงานภายในองค์กรทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่ช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินการไปได้ เช่น ด้านงบประมาณและระบบบัญชี ระบบในการติดต่อสื่อสาร

๗) Shared Value (ค่านิยมร่วม) หมายถึง แนวคิดร่วมกัน ค่านิยม ความคาดหวังขององค์กร ซึ่งมักจะไม่ได้เขียนไว้อย่างเป็นทางการ เป็นแนวคิดพื้นฐานขององค์กรแต่ละแห่ง รวมทั้งสิ่งที่ต้องการจะให้องค์กรเป็นในอนาคตข้างหน้า

จุดแข็ง(Strength)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. Structure (โครงสร้างองค์กร)	
๑.มีโครงสร้าง และการบริหารงานที่ชัดเจน อย่างโปร่งใส และเป็นธรรม มีสถาบันการศึกษา วิจัย ทั้งภาครัฐและเอกชน หลายแห่งที่สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๒.จังหวัดมีพื้นที่และระบบสาธารณูปโภคเพียงพอสำหรับรองรับการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม/เขตประกอบการ อุตสาหกรรม/สวนอุตสาหกรรม ๓.มีพื้นที่และนิคมอุตสาหกรรมจำนวนมากที่พร้อมรองรับการลงทุนจากชาวไทยและต่างชาติ รวมถึงมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและโรงแรมที่พักที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว และกลุ่มนักลงทุนที่เข้ามาเยือนในพื้นที่ได้มาก ๔.มีเส้นทางโลจิสติกส์ที่พร้อม รองรับการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม และเปิดตลาดการค้าไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก ทั้งทะเลและทางอากาศ เช่น สนามบินอู่ตะเภา ท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุด ๕.เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญและมีศักยภาพสูง และมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิต เช่น การประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี และเป็นแหล่งผลิตทรายแก้ว ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญของอุตสาหกรรม กระจก เซรามิก และการผลิตอื่นๆ ๖.เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะในการปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ทุเรียน เงาะ มังคุด ยางพารา และเป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลสดและอาหารทะเลแปรรูป ๗.สร้างความร่วมมือระหว่าง Cluster ในอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด กลุ่มจังหวัดและระดับประเทศ	๑.การขยายตัวของสังคมเมืองอย่างรวดเร็วส่งผลให้การบริการโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน และการเกิดอุบัติเหตุบนถนนเพิ่มขึ้น ปัญหาการจราจรหนาแน่น โดยเฉพาะพื้นที่เขตนิคมอุตสาหกรรมที่เป็นที่ตั้งของโรงงาน ๒.โครงสร้างประชากรจังหวัดระยอง เปลี่ยนแปลงสู่การเป็นสังคมสูงวัย แรงงานบางส่วนต้องอาศัยอยู่ในเรือนจำจากปัญหายาเสพติด ส่งผลให้ขาดแคลนแรงงาน ๓.ภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ยังขาดวิจัยและพัฒนา (Research & Development) เป็นผลให้ไม่สามารถสร้างนวัตกรรม องค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จึงต้องพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ๔.ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ระหว่างภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม ค่าครองชีพสูงแต่การกระจายรายได้ค่อนข้างต่ำ ๕.ปัญหาการใช้สารเคมีและยาฆ่าแมลง เป็นจำนวนมากในการเกษตรเชิงพาณิชย์ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำยังไม่ครอบคลุมพื้นที่การเกษตร ทำให้ประสบปัญหาขาดแคลนนํ้า ส่งผลให้ผลผลิตการเกษตรลดลง
๒. Strategy (กลยุทธ์)	
๑. จังหวัดมีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของพื้นที่ในการพัฒนาจังหวัดไปสู่วิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ โดยบุคลากรขององค์กรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน ยุทธศาสตร์ มีการบริหารงานอย่างโปร่งใส และเป็นธรรม	๑. ขาดการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ยังไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้การส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม่ต่อเนื่อง
๓. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
๑.ผู้บริหารทุกระดับมีวิสัยทัศน์ ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ในการบริหารงาน และร่วมกันแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างทันทั่วถึง ๒.มีการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ จากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ๓.มีการพัฒนาปรับปรุงระบบฐานข้อมูลด้านอุตสาหกรรม ให้มีความเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	๑.ขาดการประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เช่น ความพึงพอใจของผู้รับบริการกลุ่มเป้าหมาย ๒.การบริหารจัดการข้อมูลด้านสารสนเทศ (Information Management) ระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐ ไม่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

๔. Staff (บุคลากร/สมาชิกภายในองค์กร)	
๑.หน่วยงานในจังหวัดมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในสายงานที่รับผิดชอบ ๒.จังหวัดมีภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน ที่มีความรู้ที่หลากหลายทุกสาขาอาชีพ ร่วมนำเสนอหลักคิดวิธีแก้ปัญหา เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต สามารถนำไปใช้ปฏิบัติในระดับบุคคลและชุมชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี	๑.การปรับเปลี่ยนโยกย้ายตำแหน่งงานของบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานบ่อยครั้ง ทำให้การดำเนินงานขาดความต่อเนื่อง ๒.บุคลากรส่วนหนึ่งมีการจัดจ้างแบบอัตราจ้างชั่วคราว ซึ่งอาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง และการเปลี่ยนงาน
๕. Skill (ทักษะ)	
๑.จังหวัดมีหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่กำกับ ดูแล การส่งเสริมอุตสาหกรรมในพื้นที่ และบุคลากรของหน่วยงานดังกล่าว มีความเข้าใจปัญหาของผู้ประกอบการได้ดี โดยเฉพาะ ปัญหา ด้านเทคนิค/วิศวกรรม มีหน่วยงานที่มีกฎหมายรองรับ ในการปฏิบัติงาน เช่น พ.ร.บ. โรงงาน/ พ.ร.บ. แร่	๑. จังหวัดขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือในภาคอุตสาหกรรม เช่น ช่างเชื่อม ช่างไฟฟ้า และขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรทำให้ต้องพึ่งพาแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน ๒.จังหวัดขาดบุคลากรที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านกฎหมาย ในการสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการข้อร้องเรียนที่มีข้อกฎหมาย เข้ามาเกี่ยวข้อง ๓.ผู้ประกอบการSMEs ขาดการนำองค์ความรู้ และเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการของเสีย และการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจสำหรับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่
๖. System (ระบบการทำงาน)	
๑.จังหวัดมีระบบฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาอุตสาหกรรม เช่น ข้อมูลด้านโรงงานอุตสาหกรรม ด้านแรงงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร ฯลฯ	๑.ระบบสารสนเทศไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ยังขาดการเชื่อมโยงข้อมูลให้เป็นระบบเดียวกัน ทั้งจังหวัด ๒.กฎหมายซ้ำซ้อน เป็นภาระให้ผู้ประกอบการดำเนินกิจการให้ถูกต้อง
๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
๑.มีการกำหนดและปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมจิตอาสาภายในหน่วยงานที่ชัดเจนมากขึ้น	๑.ยังไม่สามารถนำค่านิยมและวัฒนธรรมจิตอาสาไปปฏิบัติให้เกิดรูปธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นโอกาส (Opportunities) และ ภัยคุกคาม (Treats) ที่มีผลกระทบต่อการทำงานการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง โดยหลักการ พื้นฐานและกรอบความคิดในการวิเคราะห์ที่ได้ใช้หลัก PESTLE Analysis ซึ่งองค์ประกอบของ PESTLE มีดังนี้ Politics (ด้านการเมือง) ๒.Economic (ด้านเศรษฐกิจ) ๓. Social (ด้านสังคม) ๔. Technology (ด้านเทคโนโลยี) ๕. Environment (ด้านสิ่งแวดล้อม) และ ๖. Legal (ด้านกฎหมาย)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Treats)
๑. Political (ด้านการเมือง)	
๑.แนวโน้มความกังวลด้านความมั่นคงการเมืองระหว่างประเทศ และ ท่าทีของประเทศมหาอำนาจ สหรัฐอเมริกา ยุโรป และจีน ส่งผลต่อ ทำให้เกิดโอกาสจากการส่งออกอาหารไปยังต่างประเทศ	๑. ความขัดแย้งทางการเมืองและการชุมนุมส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ และความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศ ๒. แนวโน้มการเลือกตั้งใหม่ของประเทศ อาจส่งผลต่อการกระตุ้น ความมั่นใจ หรือความชัดเจนต่อมาตรการภาครัฐ ๓. นโยบายการค้าเสรีที่รัฐบาลทำไว้กับประเทศต่างๆ เป็นเสมือนการเปิดช่องทางในการแข่งขันทางการค้า ให้ต่างประเทศมากขึ้น และการรวมตัวของกลุ่มประเทศ ส่งผลให้ภาครัฐต้องพิจารณาประเด็นสิทธิต่าง ๆ ที่เกิดจากการรวมกลุ่มประเทศ เพื่อไม่ให้เสียเปรียบ เช่น สิทธิการถือครองที่ดินสำหรับต่างชาติ ๔. การกำหนดผังเมืองอาจเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในพื้นที่
๒. Economic (ด้านเศรษฐกิจ)	
๑. กรอบการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี นโยบายการขับเคลื่อนประเทศด้วย BCG Model ทำให้ธุรกิจและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเห็นแนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจน ๒.นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่เน้น การส่งเสริมการลงทุนใน ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย S – Curve และ New S – Curve ทำให้รัฐบาลมีการพัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ เครือข่ายคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ส่งผลให้การคมนาคม มีความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น	๑. ความผันผวนของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ส่งผลกระทบต่อต้นทุนในการผลิตและการขนส่ง โดยเฉพาะผลกระทบของค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจากสถานการณ์ สู้รบระหว่าง รัสเซีย-ยูเครน ๒. การค้าโลกมีการแข่งขันรุนแรง มีกฎกติกาใหม่เกิดขึ้นตลอดเวลา รวมทั้งการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม และการลงทุน ๓. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลต่อการชะลอตัวของเศรษฐกิจจังหวัด เนื่องจาก จังหวัด ระยอง เป็น อุตสาหกรรม

๓.นโยบายการสนับสนุน Startup เปิดโอกาสให้เกิดผู้ประกอบการรุ่นใหม่ พัฒนาศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน ๔.แนวโน้มการลงทุนภาครัฐ และมาตรการประชาสังคม จากการ อดฉีดเม็ดเงินกระตุ้นเศรษฐกิจ ผ่านการลงทุนภาครัฐ และมาตรการ ช่วยเหลือต่าง ๆ ทำให้เกิดการกระตุ้นการใช้จ่ายภายในประเทศ ๕.มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ๖.ความพร้อมของพื้นที่ในการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมและการเป็นฐานการผลิตของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่	การส่งออก หากเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะอเมริกาหรือยุโรปชะลอตัว จังหวัดจะได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก ๔. นโยบายของรัฐบาลเรื่องการเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำ ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นของภาคอุตสาหกรรม และการตัดสินใจที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทยของกลุ่มทุนต่างชาติ ๕.ผลกระทบจากเศรษฐกิจสหภาพยุโรปชะลอตัว ทำให้การส่งออกสินค้าไปยังสหภาพยุโรปลดลง
๓. Social (ด้านสังคม)	
๑.แนวโน้มการเพิ่มขึ้นและขยายตัวของแนวคิดทางการศึกษาในปัจจุบัน เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสร้างทักษะผู้เรียนศตวรรษที่ ๒๑ ความใส่ใจ การเรียนรู้พัฒนาตนเอง การเรียนรู้รูปแบบต่างๆ การให้ความสำคัญกับ การศึกษาเพื่อพัฒนาตนเองและการสร้างอาชีพมากกว่าการศึกษาเพื่อรับปริญญา ๒.แนวโน้มการให้ความสำคัญกับสุขภาพ แนวคิดเมืองแห่งความสุข/ เมืองน่าอยู่ พัฒนาไปสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ เมืองแห่งความสุข เมือง คุณธรรม ผสมผสานกับเมืองแห่งเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ๓. จากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิด ๒๐๑๙ ทำให้มีการยกระดับมาตรฐานสุขอนามัย เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อโรค ๔. ประชาชนเริ่มคุ้นเคยกับระบบการให้บริการผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้ช่องทางการเข้าถึง การบริการ มีต้นทุนต่ำลงและรวดเร็วมากขึ้น ๕.ผู้บริโภคมีการยอมรับและใช้สินค้าอุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานมากขึ้น	๑. โครงสร้างแรงงานไม่สามารถสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากค่านิยมการศึกษาของคนไทยเน้นการศึกษา ในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ทำให้ทักษะที่ได้รับจากสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการ และแรงงานในสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม มีอัตราการเข้า-ออกสูง ๒. ศักยภาพการแข่งขันของประเทศเพื่อนบ้านโดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สูงขึ้น ทำให้นักลงทุนต่างชาติเริ่มพิจารณาการย้ายฐานการลงทุนออกจากประเทศไทย ๓. การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างทั้งในด้านเศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงผลกระทบจากวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-๑๙ ทำให้แรงงานไทยเข้าสู่ภาวะการว่างงานเป็นจำนวนมาก

๔. Technology (ด้านเทคโนโลยี)	
๑. มีเทคโนโลยีให้เลือกอย่างหลากหลาย เอื้อต่อการเชื่อมโยงระบบงานเพื่ออำนวยความสะดวก รวดเร็ว และประหยัด ๒. การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร ทำให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงตลาดและผู้บริโภคมากขึ้น เนื่องจากมี platform ในการ เลือกซื้อขายในระบบออนไลน์ ๓. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุ และนาโนเทคโนโลยี จะทำให้มีโอกาสในการปรับกระบวนการผลิตสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการการของผู้บริโภคที่หลากหลาย ทั้งในด้านเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประหยัดทรัพยากร ลดปริมาณของเสีย และมลพิษ	๑. ผู้ประกอบการบางส่วน โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต ๒.ภัยของเทคโนโลยี ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ ความปลอดภัยและการใช้ชีวิตของประชาชน เช่น การจารกรรมข้อมูลธุรกิจ ข้อมูลส่วนบุคคล การก่อการร้าย ข่วปลอม แฮกเกอร์ การหลอกลวงในรูปแบบต่าง ๆ ๓.ขาดการบูรณาการนำเทคโนโลยี มาใช้ในการบริหารจัดการฐานข้อมูลภาครัฐ
๕. Environment (ด้านสิ่งแวดล้อม)	
๑. กระแสนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สร้างโอกาสในการผลิตสินค้า/บริการ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการสร้างงาน หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อตอบโจทย์ผู้บริโภคที่ใส่ใจเรื่องสิ่งแวดล้อม ๒. นโยบายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของรัฐบาล ทำให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมสีเขียว	๑.การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมโลก ส่งผลให้ภูมิอากาศแปรปรวน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทำให้ภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร และการท่องเที่ยวต้องพัฒนาองค์ความรู้การผลิตเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ๒.ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาการจัดการกากอุตสาหกรรมและมลพิษ
๖. Legal (ด้านกฎหมาย)	
๑.มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบกิจการ เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายการคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายเครื่องหมายการค้า	๑. กฎหมายในการประกอบการอุตสาหกรรม บางเรื่องมีความซับซ้อนและเป็นภาระของผู้ประกอบการ ๒. ข้อตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่อาจจำกัดความเป็นอิสระในการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๓) TOWS Matrix

จุดแข็ง (Strength) S๑: ที่ตั้งของจังหวัดอยู่ใกล้ศูนย์กลางการคมนาคม S๒: เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญและมีศักยภาพสูง S๓: เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ S๔: มีสถาบันการศึกษา วิจัย ทั้งภาครัฐและเอกชน	จุดอ่อน (Weaknesses) W๑: โครงสร้างประชากรจังหวัดระยอง เปลี่ยนแปลงสู่การเป็นสังคมสูงวัย W๒: ภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ และผู้ประกอบการ SMEs ยังขาดวิจัยและพัฒนา W๓: ขาดการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ W๔: ขาดการประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง W๕: การบริหารจัดการข้อมูลด้านสารสนเทศ (Information Management) ระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐ ไม่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ W๖: จังหวัดขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือในภาคอุตสาหกรรม W๗: ระบบสารสนเทศไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
โอกาส (Opportunities) O๑: แนวโน้มความกังวลด้านความมั่นคงการเมืองระหว่างประเทศ O๒: กรอบการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี นโยบายการขับเคลื่อนประเทศด้วย BCG Model ทำให้ธุรกิจและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเห็นแนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจน O๓: นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่เน้นการส่งเสริมการลงทุนใน ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย O๔: นโยบายการสนับสนุน Startup O๕: มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs O๖: พัฒนาปรับปรุงระบบฐานข้อมูลด้านอุตสาหกรรมให้มีความเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	อุปสรรค (Treats) T๑: ความผันผวนของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก T๒: การค้าโลกมีการแข่งขันรุนแรง T๓: โครงสร้างแรงงานไม่สามารถสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม T๔: ผู้ประกอบการบางส่วน โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต T๕: ภัยของเทคโนโลยี ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ ความปลอดภัยและการใช้ชีวิตของประชาชน T๖: ขาดการบูรณาการนำเทคโนโลยี มาใช้ในการบริหารจัดการฐานข้อมูลภาครัฐ T๗: การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมโลก T๘: ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาการจัดการกากอุตสาหกรรมและมลพิษ

กลยุทธ์เชิงป้องกัน S๔ T๑ T๒ T๓ T๔ ควรรำลึกความรู้และการวิจัยพัฒนาของภาคเอกชนมาใช้ประโยชน์แก่ภาคเศรษฐกิจโดยรวมให้มากขึ้น โดยยึดหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส รวดเร็ว เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน S๓ T๗ ส่งเสริมการวิจัย และพัฒนาด้านการเกษตรกรรม โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระยอง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก S๒ T๑ T๒ ส่งเสริมการนำพลังงานสะอาดเข้ามามีใช้ในการผลิตภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดต้นทุนการผลิตและลดผลกระทบจากราคาสินค้าและบริการที่ปรับตัวสูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มพลังงานซึ่งเป็นต้นทุนหลักในการผลิตภาคอุตสาหกรรม	กลยุทธ์เชิงรับ W๑ T๓ T๔ T๕ T๖ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น IoT AI มาใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตมากขึ้น เพื่อแก้ปัญหาคาดแรงงาน W๒T๘ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับ BCG Model เพื่อรองรับการสูญเสียจากภาคอุตสาหกรรม สามารถนำกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ W๔ W๕ W๖ W๗ T๘ จัดทำฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและเอกชนในการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ
กลยุทธ์เชิงรุก S๒ O๒ จังหวัดระยองเป็นแหล่งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และมีศักยภาพสูง อยู่ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งมีระบบโลจิสติกส์ที่ครอบคลุม สะดวก รวดเร็ว S๒ S๓ S๔ O๓ สนับสนุนงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูป และผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ S๓ O๑ เสริมสร้างช่องทางการตลาดในการส่งออกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระยอง สู่ตลาดโลก	กลยุทธ์แก้ไข O๕ W๒ ส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้กับผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน O๔ W๒ พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องและตรงต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม O๖ W๕ W๗ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านสารสนเทศ ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม ระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐให้มีความเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง O๒ W๒ ผลักดันการนำภาคอุตสาหกรรม ขยะครัวเรือน หรือสิ่งปฏิกูลที่เกิดจากกระบวนการผลิตนำมาผลิตเป็นพลังงาน และส่งกลับไปใช้ในโรงงานและครัวเรือน เพื่อลดการปล่อยมลพิษสู่ชั้นบรรยากาศ

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
โรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	● กระบวนการออกใบอนุญาตต่างๆ มีความรวดเร็วและโปร่งใส ● ความเสมอภาคและความเท่าเทียมในการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ● มีแนวนโยบายแผนพัฒนาจังหวัด และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ● ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการของตนมากขึ้น ● การบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการสนับสนุนให้สินค้าอุตสาหกรรมมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และให้สิทธิประโยชน์แก่โรงงานอุตสาหกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ● การจัดสรรสวัสดิการหรือกองทุน เพื่อรองรับและแก้ไขปัญหาของโรงงานอุตสาหกรรมเมื่อได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติหรือผลกระทบทางเศรษฐกิจ ● การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกในการขอรับบริการอย่างเต็มรูปแบบเพื่อลดขั้นตอนในการติดต่อกับส่วนราชการและสะดวกต่อการจัดเก็บเอกสาร
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)	● การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ ในอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม ● ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ● เสริมสร้างความรู้และเพิ่มพูนประสบการณ์ให้กับผู้ประกอบการ ● การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมใหม่ๆ ให้ผู้ประกอบการนำไปพัฒนากิจการ ● การส่งเสริมพัฒนาตราสินค้า การควบคุมคุณภาพ การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
ประชาชน/ผู้บริโภค	● ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานภาครัฐ ได้ครบถ้วนและถูกต้องมากขึ้น ● ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐมากขึ้น ● การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกในการขอรับบริการอยู่เพื่อลดขั้นตอนในการติดต่อกับส่วนราชการ
ชุมชน	● การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อพัฒนาพื้นที่สู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างแท้จริง โรงงานบริเวณรอบชุมชนใส่ใจและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการประกอบการ และมีการดำเนินการด้าน CSR อย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความเข้าใจและการรับรู้ข่าวสารให้กับชุมชน ● การบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นศูนย์กลางในการให้บริการประชาชน (one stop service)
หน่วยงาน/สถานศึกษา	● มีข้อมูลสนับสนุนในด้านการศึกษา ● มีข้อกำหนดแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างชัดเจน ● มีการปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ ● มีการบูรณาการและประสานงาน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์:

“พัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม มุ่งสู่เศรษฐกิจชั้นนำและอุตสาหกรรมสีเขียว”

๓.๒.๒ พันธกิจ:

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในแข่งขันได้ในตลาดโลก
- ๒) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ๓) บูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกจังหวัดระยอง เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

เป้าประสงค์

๑. ภาคอุตสาหกรรมมีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการประกอบกิจการ มีการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์มากขึ้น
๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม มีความเข้มแข็งทั้งด้านมาตรฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพของสินค้าสอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก ตลอดจนผลิตภัณฑ์มีตราสินค้าเป็นที่ยอมรับในอาเซียนและภูมิภาค
๓. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีศักยภาพในการประกอบธุรกิจ สร้างรายได้และการมีงานทำ ส่งผลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในจังหวัดเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง และตรงต่อความต้องการ
๒. เสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการใช้ตราสินค้า และสร้างความมั่นใจและเป็นที่ยอมรับจากผู้บริโภคและตลาดทุกระดับ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในสาขาอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๓	๓	๓	๓	๓
๑.๒ จำนวนผู้ประกอบการรายใหม่และ/หรือจำนวนผู้ประกอบการรายเดิมได้รับการพัฒนา	ราย	๔๕	๔๕	๔๕	๔๕	๔๕
๑.๓ จำนวนผู้ประกอบการได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	ราย	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕
๑.๔ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๕

กลยุทธ์/โครงการ ที่จะดำเนินการแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑: ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรม

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	รวม	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
		งบประมาณ (ล้านบาท)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาขีด ความสามารถของ ผู้ประกอบการ และบุคลากรใน ภาคอุตสาหกรรม อย่างต่อเนื่องและ ตรงต่อความต้องการ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการยกระดับศักยภาพ ผู้ประกอบการ SMEs และ วิสาหกิจชุมชน สู่ระบบ มาตรฐานสากล • โครงการเพิ่มศักยภาพ ผู้ประกอบการ SMEs และ วิสาหกิจชุมชน ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม	๙.๗๖๐๐ ๙.๐๐๐๐		๔.๘๘๐๐ ๓.๐๐๐๐	๔.๘๘๐๐ ๓.๐๐๐๐		
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของอุตสาหกรรมใน ภูมิภาค • โครงการเพิ่มศักยภาพ ผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม • โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้วย แนวคิด BCG	๒.๑๗๕๐ ๑.๔๗๓๕ ๑๗.๒๔๘๕	๐.๔๓๕๐ ๑.๔๗๓๕	๐.๔๓๕๐ ๓.๕๗๔๕	๐.๔๓๕๐ ๓.๕๗๔๕	๐.๔๓๕๐ ๓.๕๗๔๕	๐.๔๓๕๐
	โครงการที่ สอจ. ขอการ สนับสนุนงบประมาณจาก สำนักงานคณะกรรมการนโยบาย เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก • โครงการให้คำปรึกษาแนะนำเชิง ลึกด้านการส่งเสริมพัฒนาตาม แนวเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจ หมุนเวียนและเศรษฐกิจ หมุนเวียน (BCG Model)	๕.๒๙๘๔		๒.๖๔๙๒	๒.๖๔๙๒		
กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างแรงจูงใจให้ ผู้ประกอบการใช้ตรา สินค้า และสร้างความ มั่นใจและเป็นที่ ยอมรับจากผู้บริโภค และตลาดทุกระดับ	โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ชุมชน (มผช.)	๒.๓๕๔๕	๐.๔๗๐๙	๐.๔๗๐๙	๐.๔๗๐๙	๐.๔๗๐๙	๐.๔๗๐๙

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒: พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

ปัจจัยแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อมและเอื้อประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้ขยายตัวและเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานรองรับอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

๒. เผยแพร่ความรู้และอัปเดตข่าวสารด้านกฎหมาย ประกาศ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องและเป็นปัจจุบันให้ภาคธุรกิจทราบเป็นระยะ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการลงทุนของภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๕
๒.๒ จำนวนผู้ประกอบการ SMEs เพิ่มขึ้นในแต่ละปี	ราย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐
๒.๓ ร้อยละความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อปัจจัยแวดล้อม และข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕

กลยุทธ์/โครงการ ที่จะดำเนินการในแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒: พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	รวม	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
		งบประมาณ (ล้านบาท)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน รองรับอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมาย	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการพัฒนากลัสเตอร์อาหาร ทะเลแปรรูป	๗.๑๐๐๐		๓.๕๕๐๐	๓.๕๕๐๐		
	โครงการที่ สอจ.ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณจาก กระทรวง กรม • โครงการพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการSMEs ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม	๒.๙๔๗๐		๑.๔๗๓๕	๑.๔๗๓๕		
กลยุทธ์ที่ ๒ เผยแพร่ความรู้และอัปเดต ข่าวสารด้านกฎหมาย ประกาศ หรือระเบียบที่ เกี่ยวข้องและเป็นปัจจุบันให้ ภาคธุรกิจทราบเป็นระยะ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการสร้างการรับรู้และ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารผ่าน แอปพลิเคชัน	๐.๕๕๖๐			๐.๕๕๖๐		

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม
เป้าประสงค์

ภาคอุตสาหกรรมมีการบริหารจัดการที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อชุมชนรอบข้าง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมสถานประกอบการ ประกอบกิจการโดยมีเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน
๒. ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมครบวงจร

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย					
		๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๓.๑ จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้น	โรงงาน	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕
๓.๒ จำนวนสถานประกอบการผ่านเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นในแต่ละปี	โรงงาน	๕	๕	๕	๕	๕	๕
๓.๓ ร้อยละความพึงพอใจของชุมชนต่อการประกอบการของโรงงาน	ร้อยละ	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕
๓.๔ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือในการเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐

กลยุทธ์/โครงการ ที่จะดำเนินการในแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓: เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	รวม	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
		งบประมาณ (ล้านบาท)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสถานประกอบการ ประกอบกิจการโดยมีเกณฑ์ มาตรฐานความปลอดภัยที่ไม่ส่ง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและ ชุมชน	โครงการที่ สจ. ของงบประมาณ จังหวัด • โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันผู้ประกอบการ SMEs ตาม กรอบแนวคิด BCG • โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม (Green SMEs & OTOP) ด้วยแนวคิด BCG ให้ ผู้ประกอบการ SMEs OTOP และ วิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดระยอง	๕.๒๙๘๔ ๑๑.๐๕๔๐		๒.๖๔๙๒ ๕.๕๒๗๐	๒.๖๔๙๒ ๕.๕๒๗๐		
	โครงการที่ สจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม • โครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม สถานประกอบการอุตสาหกรรม • โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถาน ประกอบการจังหวัดระยองสู่ อุตสาหกรรมสีเขียว • โครงการพัฒนาและยกระดับการ เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)	๐.๓๓๔๕ ๐.๒๗๑๕ ๑๑.๐๓๗๖	๐.๐๖๖๙ ๐.๐๕๔๓	๐.๐๖๖๙ ๐.๐๕๔๓ ๒.๗๕๙๔	๐.๐๖๖๙ ๐.๐๕๔๓ ๒.๗๕๙๔	๐.๐๖๖๙ ๐.๐๕๔๓ ๒.๗๕๙๔	๐.๐๖๖๙ ๐.๐๕๔๓ ๒.๗๕๙๔
กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนการบริหารจัดการกาก อุตสาหกรรม ครบวงจร	โครงการที่ สจ. ของงบประมาณ จังหวัด • โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และ กระบวนการผลิต ภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคม และสิ่งแวดล้อม • โครงการพัฒนาและยกระดับการ เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) • โครงการพลอยได้-พาสูข	๖.๙๐๐ ๒๔.๑๒๘๐ ๑.๘๐๐๐			๖.๙๐๐ ๖.๐๓๒๐ ๑.๘๐๐๐		
	โครงการที่ขอรับการสนับสนุน งบประมาณจากกองทุนพัฒนาไฟฟ้า เขตนิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด • โครงการพัฒนาและยกระดับการ เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) • โครงการผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะ อินทรีย์	๐.๖๐๐๐ ๙.๐๐๐๐		๐.๓๐๐๐	๐.๓๐๐๐ ๓.๐๐๐๐		๓.๐๐๐๐

เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัด

การดำเนินการภายใต้สถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทั้งระดับจังหวัดในและนอกประเทศ โดยเฉพาะภาวะความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดระยองที่เป็นไปอย่างรวดเร็วจากนโยบายเร่งรัดของรัฐบาล และส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อจังหวัดทั้งเชิงบวกและลบ

กรอบแนวคิดสำคัญในการพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๖๗ ยังคงเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนาจังหวัดฉบับที่ผ่านมา คือ **“จังหวัดระยอง – เป็นเมืองที่มีการคิดและนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนา - เป็นเมืองที่ประชาชนอยู่ดีมีสุขมีคุณภาพชีวิตดี - เป็นเมืองที่มีการใช้ทรัพยากรอย่างพอเพียงและเกิดประโยชน์สูงสุด - เป็นเมืองที่มีพัฒนาเท่าทันสถานการณ์ - เป็นเมืองที่สร้างสมดุลการพัฒนา”** โดยแนวคิดดังกล่าว เป็นการสร้างความมั่นใจว่าการพัฒนาจะเป็นไปในแนวทางที่ยั่งยืนและสร้างความสุขให้กับคนระยอง

กรอบแนวคิดการพัฒนาจังหวัดระยอง เป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุภารกิจของจังหวัด โดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานาทาง และคำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นทั้งโอกาสและข้อจำกัดของการพัฒนาทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนี้

- **นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ภายใต้บริบทการพัฒนา** สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการเป็น Thailand ๔.๐ และเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กาหนดการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นเขตพัฒนาพิเศษ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่บริเวณ ๓ จังหวัด คือชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม และได้รับการยอมรับจากชุมชน มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ บริการสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพและทั่วถึง สามารถสนับสนุนการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชน ควบคู่กับการพัฒนาภาคการผลิตต่างๆ ได้อย่างเกื้อกูลและยั่งยืน ซึ่งได้กาหนดแนวทางการพัฒนา โดยกาหนดแนวทาง คือ

๑. เร่งรัดการแก้ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการกากับดูแลตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมให้ดาเนินการตามระเบียบกฎหมาย และมาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ภาคประชาชน สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ลดการปล่อยมลพิษจากแหล่งกาเนิด ลดการรั่วซึมของสารอินทรีย์ระเหยง่าย โดยเฉพาะในพื้นที่มาบตาพุด และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ขยายพื้นที่อุตสาหกรรมในรูปแบบนิคมอุตสาหกรรมเพื่อควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการผลิตเชื่อมโยงกันเพื่อลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุด

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และรองรับการเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ ขยายขีดความสามารถของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทุกรูปแบบให้บูรณาการและเชื่อมโยงกันทั้งระบบ เชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางราง ทางเรือและอากาศ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงข่ายน้ำ ระบบไฟฟ้า เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะขยะ น้ำเสีย และปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา วิศวกรรมและเทคโนโลยี เพื่อผลิตบุคลากรเฉพาะทางให้สอดคล้องกับความต้องการของกิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างเหมาะสมและยกระดับบริการสาธารณสุขทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

๕. กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยส่งเสริมการเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจหลักกับเศรษฐกิจชุมชนในทุกภาคการผลิต ทั้งในภาคอุตสาหกรรม บริการ และ การท่องเที่ยว วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และธุรกิจเพื่อสังคม

๖. สนับสนุนการพัฒนาตามโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development) จังหวัดระยองถูกกำหนดให้เป็น “**เมืองนานาชาติมาตรฐานโลก นำอยู่ที่สุดในอาเซียน เมืองธุรกิจอุตสาหกรรมที่ทันสมัย เน้นการวิจัยด้านอาหาร ไบโอไอโคโนมีและปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม**” ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต พร้อมกับอุตสาหกรรมเป้าหมายอีก ๑๒ ประเภทคือ ๕ อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-Curve) ๗ อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) จะเสริมสร้างศักยภาพด้านการค้า การลงทุนให้จังหวัดระยองอย่างมหาศาล จึงถือเป็นโอกาสสำคัญที่ทุกภาคส่วนจะร่วมกันพัฒนาประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านการผลิต บุคลากร การสร้างผลิตภัณฑ์ ฯลฯ โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ หรือค้นคิดนวัตกรรมแล้วนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

● **ประชาชนอยู่ดีมีสุขมีคุณภาพชีวิตดี** เป็นการเสริมสร้างการพัฒนาจังหวัดระยองให้เป็นเมืองที่ประชาชนมีสุขภาพดี สวัสดิการดี อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี โดย

สุขภาพดี คือ ประชาชนมีความสุขสบายทั้งทางด้านร่างกาย และวัตถุ ทางด้านร่างกาย ได้แก่ การมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ทางด้านวัตถุ ได้แก่ การมีบ้านน่าวอยู่ มีอาหารที่ดี มีเครื่องอำนวยความสะดวก

สวัสดิการที่ดี คือ ประชาชนทุกคนได้รับสวัสดิการรัฐอย่างเท่าเทียมกันและครอบคลุม ได้รับสวัสดิการที่หลากหลายและครอบคลุมคนกลุ่มต่างๆ ตลอดช่วงชีวิตเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เช่น สวัสดิการด้านการศึกษา สวัสดิการด้านสุขภาพ ตลอดจนได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึงที่ ซึ่งจะสามารถแก้ไขปัญหาความไม่เสมอภาคทางสังคม ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระดับรากหญ้าได้

สิ่งแวดล้อมที่ดี คือ สิ่งแวดล้อมน่าวอยู่ ปลอดภัย มีสุขภาพที่ดี มีโครงสร้างของเมืองที่เหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมชุมชนรวมทั้งการจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่ครบถ้วนและทั่วถึง

● **สร้างสมดุลการพัฒนา**

- การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมมุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

- ปรับเปลี่ยนการพัฒนาและการขยายตัวของอุตสาหกรรมจากภาพของอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลภาวะ ไปเป็นเมืองอุตสาหกรรมน่าวอยู่ โดยนำแนวความคิดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial Town) มาใช้อย่างจริงจัง

- เพิ่มน้ำหนักให้กับการพัฒนาด้านสังคม สุขภาพสิ่งแวดล้อม การเกษตร การท่องเที่ยว และพาณิชย์กรรม เพื่อกลับไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจ ๔ ขา ซึ่งเป็นพื้นฐานเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชนเพื่อให้เกิดความสมดุลในการพัฒนาและการเจริญเติบโต

- เพิ่มศักยภาพการประกอบธุรกิจการค้า (พาณิชย์กรรม) อย่างกว้างขวาง ทั้งการค้าปลีกและการค้าส่งเพื่อให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันในเวทีอาเซียนได้

- **มีการพัฒนาเท่าทันสถานการณ์**

- โลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับการใช้ชีวิตประจำวัน การทำงานที่ถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยี ทำให้ทักษะการทำงานแบบเก่าอาจใช้ไม่ได้สำหรับการทำงานในอนาคต ผู้ที่สามารถปรับตัวโดยใช้ทักษะต่าง ๆ ที่เหมาะสมในการรับมือกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นจึงจะสามารถปรับการทำงานได้เท่าทันโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งยังมีประชาชนอีกจำนวนไม่น้อย ที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ เนื่องจากขาดทรัพยากร ขาดความรู้ หรือความพร้อมในด้านกายภาพ การแก้ไขปัญหาลักษณะทางด้านเทคโนโลยี ตลอดจนการพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศ ที่จะช่วยให้การเรียนรู้และรับข่าวสารผ่านทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นไปอย่างคล่องตัวควบคู่ไปกับมีความตระหนักรู้เท่าทันสื่อ

- ก่อนสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ในแง่การพัฒนาประเทศและเศรษฐกิจ ประเทศไทยได้เผชิญวิกฤติมาหลายครั้ง แต่โควิด-๑๙ ถือปรากฏการณ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมหาศาล เพราะเป็นการระบาดใหญ่ทั่วโลก ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างรุนแรงในระยะสั้น เนื่องจากโควิด-๑๙ เป็นโรคอุบัติใหม่ที่เรายังไม่รู้จักมาก่อน ส่งผลต่อวิถีชีวิต การทำงาน การดำเนินชีวิตประจำวัน การเกิดขึ้น จึงเป็นสถานการณ์ที่หลายคนคาดว่าจะยาวนานพอสมควร จนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวรในหลายพฤติกรรมของผู้คน จึงจำเป็นต้องป้องกันตนเองเพื่อให้มีชีวิตรอดด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดำรงชีวิตที่ผิดไปจากวิถีเดิม โดยมีการปรับหาวิธีการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อ ควบคู่ไปกับความพยายามรักษาและฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจ นำไปสู่การสรรค์สร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เทคโนโลยีใหม่ๆ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ วิธีการจัดการ ตลอดจนพฤติกรรมที่เคยทำมาเป็นกิจวัตร

- **ใช้ทรัพยากรอย่างพอเพียงและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในภาคีการพัฒนาให้กระจายไปทุกภาคส่วน โดย**

- **ภาครัฐ** ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทางในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวง วางกฎระเบียบต่างๆ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันในสังคมให้เกิดความสมดุลและกระแสการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

- **ภาคธุรกิจเอกชน** ให้ความสำคัญกับการพึ่งตนเองใช้วัตถุดิบในประเทศและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ลงทุนขยายกิจการอย่างค่อยเป็นค่อยไป แบ่งผลกำไรคืนสู่สังคมและดูแลพนักงานอย่างมีคุณธรรม

- **ภาคเกษตร** เน้นการนาเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริไปประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายของครัวเรือน

- **ภาคประชาชน** เน้นการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง พัฒนาวัฒนธรรมและคุณภาพชีวิตผ่านกระบวนการจัดทำแผนชุมชน สร้างแผนชุมชนที่มีคุณภาพเป็นภูมิคุ้มกันชุมชนเข้มแข็ง

๑. เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดปี ๒๕๖๖ -๒๕๗๐

เทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้า พัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง
Advance technology and innovation, balanced and sustainable development and
Based on the sufficiency economy

๒. ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย

๑) เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว ภาคพาณิชย์กรรม เป็นไปอย่างสมดุล

๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพดี มีโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความมั่นคงในชีวิต

๓) ทรัพยากรธรรมชาติมีการใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด ทุกภาคส่วนดำเนินกิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม

๔) มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาอย่างเหมาะสมและสามารถปรับตัวการพัฒนาให้เท่าทันสถานการณ์ทั้งภายนอกและภายใน

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

ลำดับที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	วงเงิน งบประมาณ (บาท)
1.	โครงการพัฒนาและยกระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)	งบจังหวัด	6,032,000
2.	โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green SMEs & OTOP) ด้วยแนวคิด BCG	งบจังหวัด	6,000,000
3.	โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	งบจังหวัด	3,000,000
4.	โครงการยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน สู่ระบบมาตรฐานสากล	งบจังหวัด	4,880,000
5.	โครงการส่งเสริมและพัฒนาคลัสเตอร์อาหารทะเลแปรรูป	งบจังหวัด	3,550,000
6.	โครงการผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะอินทรีย์ (กองทุนพัฒนาไฟฟ้าเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด)	กองทุนพัฒนาไฟฟ้า	3,000,000
7.	โครงการพัฒนาและยกระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) (กองทุนพัฒนาไฟฟ้าเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด)	กองทุนพัฒนาไฟฟ้า	300,000
8.	โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้วยแนวคิด BCG	งบกระทรวง	3,574,510
9.	โครงการพัฒนาและยกระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)	งบกระทรวง	2,759,400
10.	โครงการผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะอินทรีย์	งบกลาง	2,996,150
11.	การเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม	งบกระทรวง	1,473,500

โครงการที่ ๑ : โครงการพัฒนาและยกระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาและยกระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของพื้นที่ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อให้อุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกันกับชุมชน นอกจากนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดให้ประเทศไทยสู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน ปรับเปลี่ยนทิศทางการผลิตเดิมที่เน้นการใช้ทรัพยากร สู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมและองค์ความรู้ ซึ่งเป็นการผลิตที่มีมูลค่าสูง และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนจากการผลิตและบริโภคที่ทำลายสิ่งแวดล้อมสู่วิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและปลอดภัยด้วยแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาภาคตะวันออกพ.ศ.๒๕๖๖ - พ.ศ.๒๕๗๐ ที่มีแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ แผนพัฒนาจังหวัดระยอง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - พ.ศ.๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม กำหนดเป้าหมายให้จังหวัดระยองมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประเด็นการพัฒนภาคอุตสาหกรรม
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่เป้าหมาย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และสามารถรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้องและมีคุณภาพ ๒. เพื่อส่งเสริมสถานประกอบการ และชุมในพื้นที่ใหม่ (ระยะที่ ๒) ที่พัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ให้มีธรรมาภิบาลในการประกอบธุรกิจ และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อันเป็นการลดภาวะโลกร้อน อีกทั้งยังเป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ๓. เพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต : ๑. ผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๔๐๐ ราย ได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๒. สถานประกอบการ จำนวน ๓๐ ราย ได้รับความรู้เกี่ยวกับ

	อุตสาหกรรมสีเขียว และสามารถผ่านเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ ๓ ๓. สถานประกอบการ จำนวน ๑๐ ราย และชุมชน จำนวน ๒ ชุมชน ชุมชนละอย่างน้อย ๒๐ คน ในพื้นที่ใหม่ (ระยะที่ ๒) ที่พัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้รับความรู้เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ และกิจกรรมต่างๆ ที่สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อันเป็นการลดภาวะโลกร้อน และแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ผลลัพธ์ : ๑. จังหวัดระยอง มีแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-พ.ศ.๒๕๗๐) ที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาของพื้นที่ ๒. พื้นที่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศพื้นที่ใหม่ (ระยะที่ ๒) สามารถลดปัญหาด้านมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. จำนวนพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศใหม่ (ระยะที่ ๒) อย่างน้อย ๑ พื้นที่ ผ่านเกณฑ์การประเมินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๒ ๒. จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ ๓ จำนวน ๓๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
๗. ระยะเวลา	๑ ปี (๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมหลักที่ ๑. การดำเนินการด้านพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กิจกรรมหลักที่ ๒ การส่งเสริมสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว กิจกรรมหลักที่ ๓ การส่งเสริมการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสถานประกอบการและชุมชน
๙. งบประมาณ	๖,๐๓๒,๐๐๐ บาท (หกล้านสามหมื่นสองพันบาทถ้วน) แหล่งงบประมาณ : งบจังหวัด
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

โครงการที่ ๒ : โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green SMEs & OTOP) ด้วยแนวคิด BCG

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green SMEs & OTOP) ด้วยแนวคิด BCG
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันจังหวัดระยอง มีการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดมลภาวะด้านสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ ทางอากาศ ปริมาณขยะจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการใช้ทรัพยากรอย่างไม่คุ้มค่าและไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน บางส่วนยังขาดความรู้ในการนำของเสียมาสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้วยการนำเทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) การผลิตที่สะอาด (Cleaner Production) การป้องกันมลพิษ (Promotion Prevention) การลดการเกิดของเสียในกระบวนการผลิต (Waste Minimization) และหลักการ ๓ R มาใช้ในกระบวนการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value-added) เพื่อเป็นการสร้างความรู้ความ ความเข้าใจ ให้กับผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ที่ขาดความรู้ในการนำของเสียมาสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้วยการนำเทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) การผลิตที่สะอาด (Cleaner Production) การป้องกันมลพิษ (Promotion Prevention) การลดการเกิดของเสียในกระบวนการผลิต (Waste Minimization) และหลักการ ๓ R มาใช้ในกระบวนการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value-added) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง จึงได้จัดทำกิจกรรมพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green SMEs & OTOP) ด้วยแนวคิด BCG ขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และ วิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดระยอง ให้สามารถลดของเสียจากกระบวนการผลิต ๒. เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดระยอง ให้สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อันเป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต : ๑. ผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดระยอง จำนวน ๒๐ ราย มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถลดของเสียจากกระบวนการผลิตได้ ๒. ผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดระยอง มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒๐ ผลิตภัณฑ์ ผลลัพธ์ : ๑. ผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดระยอง จำนวน ๒๐ ราย สามารถลดของเสียจาก

	กระบวนการผลิตได้ ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง ๒. ผู้ประกอบการSMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดระยอง ที่สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีโอกาสในการแข่งขันในตลาด และสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้น
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการSMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดระยองสามารถลดของเสียจากกระบวนการผลิตได้จำนวน ๒๐ ราย ๒. ผู้ประกอบการSMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดระยอง มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒๐ ผลิตภัณฑ์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
๗. ระยะเวลา	๑ ปี (๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมหลัก ๑ กิจกรรมประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๒๐ ราย กิจกรรมหลัก ๒ กิจกรรมจ้างเหมาบริการให้คำปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเตรียมความพร้อมในการขอรับรองมาตรฐาน ออย. มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่น ๆ จำนวน ๒๐ ราย กิจกรรมหลัก ๓ จ้างเหมาบริการให้คำปรึกษาแนะนำและออกแบบสถานที่ผลิตที่ได้มาตรฐาน จำนวน ๒๐ ราย กิจกรรมหลัก ๔ กิจกรรมเผยแพร่ผลการดำเนินงาน
๙. งบประมาณ	๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกล้านบาทถ้วน) แหล่งงบประมาณ : งบจังหวัด
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

โครงการที่ ๓ : โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันที่รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการวิจัย การพัฒนาต่อยอด และการสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การผลิตที่ทันสมัย เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ประกอบกับยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกที่มุ่งเน้นการสร้างโอกาสในการแข่งขันสำหรับภาคอุตสาหกรรม และแผนพัฒนาจังหวัดระยอง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-พ.ศ.๒๕๗๐) กำหนดเป้าหมายการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม มุ่งสู่การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและ ขนาดย่อม (SMEs) เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบด้านการส่งเสริม พัฒนา สนับสนุน ให้บริการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมในงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มเป้าหมาย เช่น อุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ ในการขับเคลื่อนนโยบายให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในพื้นที่รับผิดชอบ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ให้กับผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดระยอง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าทางธุรกิจ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต : ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๑๐ ราย ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ผลลัพธ์ : ๑. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน สามารถสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม มีโอกาสในการแข่งขันตลาดทั้งตลาดในประเทศหรือต่างประเทศ ๒. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๑๐ ราย ที่ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม มีความพึงพอใจ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๑๐ ราย ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม

	๒.ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๑๐ ราย ที่ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม มีความพึงพอใจ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ สิ้นสุด ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘
๗. ระยะเวลา	๒๔๐ วัน นับถัดจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมหลัก ๑ กิจกรรมประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการเชิงสร้างสรรค์ด้วยนวัตกรรม ด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ กิจกรรมหลัก ๒ กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ พร้อมจัดทำผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ กิจกรรมหลัก ๓ กิจกรรมการกำกับติดตามประเมินผลและสรุปผลการดำเนินงาน
๙. งบประมาณ	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน) แหล่งงบประมาณ : งบจังหวัด
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

โครงการที่ ๔ : โครงการยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน สู่ระบบมาตรฐานสากล

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน สู่ระบบมาตรฐานสากล
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี กำหนดแนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายในการสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของจังหวัด เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจและสังคมภาคเอกชน และภาคประชาสังคม จึงต้องมีการบริหารจัดการอย่างบูรณาการและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนต้องมีการบูรณาการทำงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อให้สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้ แผนพัฒนาจังหวัดระยอง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) การพัฒนาจังหวัดให้เป็นไปในทิศทางสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมสงบสุข เศรษฐกิจก้าวหน้า และประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และภายนอก นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติการพัฒนาจังหวัดยังกำหนดประเด็นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม มุ่งเน้นเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันความเสี่ยงต่างๆ และ เสริมสร้างรากฐานการพัฒนาให้เข้มแข็ง รวมทั้งสร้างโอกาสในการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าต่อไป โดยประเด็นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม กำหนดเป้าหมายให้จังหวัดระยองมุ่งสู่การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและ ขนาดย่อม (SMEs)
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานให้แก่ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย และสามารถยกระดับสู่มาตรฐานสากล ๒. เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต : ๑. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๒๐ ราย (๘๐ คน) ที่เข้าร่วมโครงการ ได้รับความรู้ด้านมาตรฐานสากล ได้รับการวิเคราะห์ศักยภาพและการให้ คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านมาตรฐานสากล ๒. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๒๐ ราย ที่เข้าร่วมโครงการและได้รับคำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านมาตรฐานสากล มีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ผลลัพธ์ : ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ที่ได้รับคำปรึกษาแนะนำด้านการยกระดับมาตรฐาน และได้รับการตรวจประเมิน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ผ่านการรับรองมาตรฐานสามารถยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑.ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ที่ได้รับคำปรึกษาแนะนำด้านการยกระดับมาตรฐานสากล และได้รับการตรวจประเมิน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ผ่านการรับรองมาตรฐานสากล ๒.ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๒๐ ราย ที่เข้าร่วมโครงการ และได้รับคำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านมาตรฐานสากล มีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
๗. ระยะเวลา	๑ ปี (๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑.กิจกรรมประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ ๒.กิจกรรมเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านมาตรฐานสากล ๓.กิจกรรมวิเคราะห์ศักยภาพและให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านมาตรฐานสากล ๔.กิจกรรมจ้างเหมาผู้เชี่ยวชาญ Pre Audit (ตรวจประเมินเบื้องต้น) ๕.กิจกรรมจ้างเหมาผู้ให้บริการและตรวจประเมินระบบมาตรฐานสากล ดำเนินกิจกรรมตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานสากล จำนวน ๒๐ สถานประกอบการ ๖. กิจกรรมสรุปผลการดำเนินงาน และมอบประกาศนียบัตรสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ
๙. งบประมาณ	๔,๘๘๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านแปดแสนแปดหมื่นบาทถ้วน) แหล่งงบประมาณ : งบจังหวัด
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

โครงการที่ ๕ : โครงการส่งเสริมและพัฒนาคลัสเตอร์อาหารทะเลแปรรูป

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาคลัสเตอร์อาหารทะเลแปรรูป
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม ประกอบกับยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร กรอบแนวทางการพัฒนา การเกษตรในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (อีอีซี) ในระยะปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐ ให้ความสำคัญในการพัฒนาและยกระดับการพัฒนาคลัสเตอร์สินค้าเกษตรภาคเกษตร เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ โดยใช้ตลาดนำการผลิต (Demand pull) ซึ่งจะต้องมีการศึกษาความต้องการของตลาด การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่จากผลงานการวิจัยทางด้านการเกษตรไปสู่การปฏิบัติจริง และการพัฒนามาตรฐานสินค้า ความเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรมโดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดระยอง ซึ่งเป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (อีอีซี) จำเป็นต้องพัฒนาพื้นที่ให้รองรับการเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะเป็น กฎหมาย กฎระเบียบ ระบบโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการต่างๆ ซึ่งการพัฒนาของพื้นที่อาจส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ และความขัดแย้งระหว่างภาคอุตสาหกรรม ประชาชนผู้มีอาชีพทำประมง จากกรณีการถมทะเล เพื่อพัฒนาเป็นท่าเรืออุตสาหกรรมมาตาพุด ทำให้ชาวประมงในพื้นที่ต้องประสบปัญหาในการประกอบอาชีพ ทำให้รายได้ของชาวประมงลดลงและต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เนื่องจากปริมาณสัตว์น้ำที่ลดลง และต้องออกเรือเพื่อจับสัตว์น้ำในทะเลที่ไกลขึ้น เพื่อแก้ปัญหาผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ และความขัดแย้งระหว่างภาคอุตสาหกรรม และประชาชนผู้ทำอาชีพทำประมง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง จึงได้นำแนวทาง การส่งเสริมและพัฒนาคลัสเตอร์มาใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพ และสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนผู้ทำอาชีพประมง ด้วยการแปรรูปอาหารทะเลให้มีมูลค่าเพิ่ม
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้เกิดการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน ด้านการประมงในพื้นที่จังหวัดระยอง ๒. เพื่อพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความเข้มแข็งของคลัสเตอร์อาหารทะเลแปรรูป ด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ การตลาด และการบริหารจัดการ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต : ๑. มีการจัดตั้งกลุ่มคลัสเตอร์อาหารทะเลแปรรูป จำนวน ๑ คลัสเตอร์ และมีแผนการพัฒนา อย่างน้อย ๑ แผน ๒. ผู้ประกอบการ SMEs OTOP วิสาหกิจชุมชน ผู้มีอาชีพประมง หรือผู้มีอาชีพแปรรูปอาหารทะเล จำนวน ๑๕ ราย ได้รับคำปรึกษา แนะนำเชิงลึก ด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้านการตลาด และ ด้านการบริหารจัดการ

	ผลลัพธ์ : ผู้ประกอบการ SMEs OTOP วิสาหกิจชุมชน ผู้มีอาชีพประมง หรือผู้มีอาชีพแปรรูปอาหารทะเล มีศักยภาพ และขีดความสามารถ ในการแข่งขัน และมีรายได้เพิ่มขึ้น
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. มีการจัดตั้งกลุ่มคลัสเตอร์อาหารทะเลแปรรูป ๑ คลัสเตอร์ และมี แผนการพัฒนาอย่างน้อย ๑ แผน ๒. ผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชนวิสาหกิจชุมชน ผู้แปรรูปอาหารทะเล ได้รับคำปรึกษาแนะนำเชิงลึก เพื่อนำ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และ บรรจุภัณฑ์ การตลาด และการบริหารจัดการ จำนวน ๑๕ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุน การดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและการสร้าง นวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
๗. ระยะเวลา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ - กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมหลักที่ ๑ กิจกรรมการรวมกลุ่มคลัสเตอร์อาหารทะเลแปรรูป กิจกรรมหลักที่ ๒ กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านการผลิต ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้านการตลาด และด้าน การบริหารจัดการ กิจกรรมหลักที่ ๓ กิจกรรมการกำกับติดตามประเมินผล และ เผยแพร่ผลการดำเนินงาน
๙. งบประมาณ	๓,๕๕๐,๐๐๐ บาท (สามล้านห้าแสนห้าหมื่นบาทถ้วน) แหล่งงบประมาณ : งบจังหวัด
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

โครงการที่ ๖ : โครงการผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะอินทรีย์

๑. ชื่อโครงการ	โครงการผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะอินทรีย์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วน และพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยเฉพาะในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (อีอีซี) ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่ ๓ จังหวัด คือ ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา จึงทำให้ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดมลภาวะด้านสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ ทางอากาศ ขยะ รวมทั้งทรัพยากรต่าง ๆ เช่น สาธารณูปโภค ขยะหาค แมน้ำ ลำคลอง จังหวัดระยอง เป็นพื้นที่หนึ่งที่ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ที่ดินถูกนายทุนซื้อไปหมู่บ้านจัดสรร คอนโดที่พัก ร้านค้า ฯ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตที่เกิดขึ้น วิถีชีวิตของคนในชุมชนต้องปรับตัวไปตามบริบทและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป เช่นเดียวกับเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมืองระยอง ที่มีประชากรแฝงเข้ามาอยู่ในพื้นที่จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ทำให้ปริมาณขยะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะที่เงินจำนวนมากหากมีการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางและนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด จะทำให้ลดค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะและมลภาวะ รวมทั้งยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชนด้วย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ได้เล็งเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้น จึงได้ร่วมกับเทศบาลตำบลเนินพระ จัดทำโครงการเพิ่มมูลค่าขยะอินทรีย์ ด้วย ๓ R เพื่อลดปัญหาในการจัดการขยะ รวมทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์จากขยะเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value-added) ให้กับชุมชนและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลเนินพระที่ขาดความรู้ความเข้าใจ ในการนำของเสียมาสร้างมูลค่าเพิ่ม อันเป็นการสร้างรายได้ให้ชุมชนอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชน บ้าน วัด โรงเรียน ร้านค้า ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ให้สามารถนำขยะอินทรีย์มาเพิ่มมูลค่าด้วยการผลิตปุ๋ยอัดเม็ด ๒. เพื่อส่งเสริมให้ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ครั้วเรื่อน วัด โรงเรียน ร้านค้า ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ให้มีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะ และลดปริมาณขยะ เพื่อเป็นการลดรายจ่ายของครั้วเรื่อน วัด โรงเรียน ร้านค้า ในชุมชน ในการกำจัดขยะ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. กลุ่มวิสาหกิจชุมชน บ้าน วัด โรงเรียน ร้านค้า ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง จำนวน ๔๐ แห่ง มีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะ ๒. กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง สามารถผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะอินทรีย์ เพื่อไว้ใช้เอง และสามารถจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้เพิ่ม สามารถลดค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑.กลุ่มวิสาหกิจชุมชน บ้าน วัด โรงเรียน ร้านค้า ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง จำนวน ๙๐ แห่ง สามารถคัดแยกขยะ ๑ คลัสเตอร์ และมีแผนการพัฒนาอย่างน้อย ๑ แผน ๒.กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง อย่างน้อย ๒ กลุ่ม มีรายได้เพิ่มจากการจำหน่ายปุ๋ย สามารถลดค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุน การดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
๗. ระยะเวลา	๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมที่ ๑ ประชุมชี้แจงประชาสัมพันธ์แนวทางในการดำเนินงาน ให้กับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๓ ครั้ง กิจกรรมที่ ๒ จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะ และจัดหาเครื่องผลิตปุ๋ยอัดเม็ดขนาด ๒ ตันต่อวัน พร้อมบริการอบรมการใช้งานและบำรุงรักษาให้กับผู้ดูแลรักษาเครื่อง จำนวน ๑ เครื่อง กิจกรรมที่ ๓ อบรมเชิงปฏิบัติการการผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะอินทรีย์ และให้กลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๓ ครั้ง กิจกรรมที่ ๔ การติดตามประเมินผลและเผยแพร่ผลงาน
๙. งบประมาณ	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน) แหล่งงบประมาณ : งบกองทุนพัฒนาไฟฟ้าเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

โครงการที่ ๗ : โครงการพัฒนาและยกระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาและยกระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง เป็นหน่วยงานหลักในการรวบรวมข้อมูล ลงข้อมูลในระบบ ชี้แจงข้อมูลตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม และภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รายงานผลการส่งเสริมยกระดับและพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมของจังหวัด รวมถึงบูรณาการการทำงานเพื่อขับเคลื่อนความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของภาคส่วนต่าง ๆ จากการส่งเสริมยกระดับและพัฒนาการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ผ่านมาพบว่าปัญหาที่สำคัญ คือ การขาดความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดตัวชี้วัดและแนวทางในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล การบูรณาการจัดทำแผนพัฒนาเพื่อยกระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ยังไม่ครอบคลุมและสอดคล้องกับตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรม ๕ มิติ ๒๐ ด้าน ๔๑ ตัวชี้วัด รวมทั้งชุมชนในพื้นที่ของจังหวัดระยอง บางส่วนขาดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕ มิติ ๒๐ ด้าน ๔๑ ตัวชี้วัด สู่ระดับที่ ๕ จำเป็นต้องจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองฯ คณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศฯ เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการตามแผนแม่บท แผนปฏิบัติการของคณะทำงานฯ รวบรวมข้อมูล ลงข้อมูลในระบบ และชี้แจงข้อมูลตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม และภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดตัวชี้วัดและแนวทางในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล ในการรองรับการการตรวจประเมินการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อชี้แจงรายละเอียดตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการร่วมกันผลักดันการบูรณาการงานขับเคลื่อนความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของภาคส่วนต่าง ๆ ให้เกิดเป็นรูปธรรมมากขึ้น ๒. เพื่อรวบรวมข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕ มิติ ๒๐ ด้าน ๔๑ ตัวชี้วัด ของพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อขอรับการตรวจประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามระบบการประเมินระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ๓. เพื่อส่งเสริมการทำงานอย่างมีส่วนร่วมของคณะทำงานเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) ในการร่วมมือกันส่งเสริมยกระดับและพัฒนาพื้นที่เป้าหมาย ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมและสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ ๕

	๔. เพื่อส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบบริหารจัดการระดับสากลหรือระดับประเทศ เช่น อุตสาหกรรมสีเขียว การส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DIW) ระบบการจัดการอื่นที่เทียบเท่า ๕. เพื่อให้ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและการรายงานการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมของจังหวัดและช่วยสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการกิจการโรงงานอุตสาหกรรม มีการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในทิศทางที่ดีขึ้น ๒. กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง สามารถผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะอินทรีย์ เพื่อไว้ใช้เอง และสามารถจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้เพิ่ม สามารถลดค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. กลุ่มวิสาหกิจชุมชน บ้าน วัด โรงเรียน ร้านค้า ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง จำนวน ๙๐ แห่ง สามารถคัดแยกขยะ ๑ คลัสเตอร์ และมีแผนการพัฒนาอย่างน้อย ๑ แผน ๒. ชุมชน/ประชาชนในพื้นที่โดยรอบ มีทัศนคติและความเข้าใจที่ดี รวมทั้งมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการประกอบกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุน การดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
๗. ระยะเวลา	วันที่ ๑๐ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๑๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมที่ ๑ ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การจัดทำแบบสำรวจการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านระบบออนไลน์และออฟไลน์ และการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโทรทัศน์ (ช่อง ๑๑) จำนวน ๒ ครั้ง กิจกรรมที่ ๒ ประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๖ ครั้ง ครั้งๆ ละ ๑/๒ วัน โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมฯ จำนวน ๕๐ ราย/ครั้ง จัดในสถานที่เอกชน กิจกรรมที่ ๓ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการจำนวน ๔ ครั้ง ๆ ละ ๑ วัน โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมฯ จำนวน ๕๐ ราย/ครั้งจัดในสถานที่เอกชน
๙. งบประมาณ	๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน) แหล่งงบประมาณ : งบกองทุนพัฒนาไฟฟ้าเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

โครงการที่ ๘ : โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้วยแนวคิด BCG

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้วยแนวคิด BCG
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันจังหวัดระยอง มีการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดมลภาวะด้านสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ ทางอากาศ ปริมาณขยะจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการใช้ทรัพยากรอย่างไม่คุ้มค่าและไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน บางส่วนยังขาดความรู้ในการนำของเสียมาสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้วยการนำเทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) การผลิตที่สะอาด (Cleaner Production) การป้องกันมลพิษ (Promotion Prevention) การลดการเกิดของเสียในกระบวนการผลิต (Waste Minimization) และหลักการ ๓ R มาใช้ในกระบวนการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value-added) เพื่อเป็นการสร้างความรู้ความ ความเข้าใจ ให้กับผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนที่ขาดความรู้ ในการนำของเสียมาสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้วยการนำเทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) การผลิตที่สะอาด (Cleaner Production) การป้องกันมลพิษ (Promotion Prevention) การลดการเกิดของเสียในกระบวนการผลิต (Waste Minimization) และหลักการ ๓ R มาใช้ในกระบวนการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value-added) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง จึงได้จัดทำกิจกรรมพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้วยแนวคิด BCG ขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดระยอง ให้สามารถลดของเสียจากกระบวนการผลิต ๒. เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดระยอง ให้สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อันเป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต : ๑. ผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดระยองมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถลดของเสียจากกระบวนการผลิตได้ ๒๐ ราย ๒. ผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดระยอง มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒๐ ผลิตภัณฑ์ ผลลัพธ์ : ๑. เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการลดของเสียจากกระบวนการผลิต อีกทั้งยังสามารถแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ๒. เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดระยอง มีรายได้จากผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อันเป็นการลดภาวะโลกร้อน

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผลผลิต : ๑. ผู้ประกอบการSMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดระยองมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถลดของเสียจากกระบวนการผลิตได้ ๒. ผู้ประกอบการSMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดระยอง มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลลัพธ์ : ๑. ผู้ประกอบการSMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดระยอง สามารถลดของเสียจากกระบวนการผลิตได้ ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง ๒. ผู้ประกอบการSMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดระยอง ที่สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีโอกาสในการแข่งขันในตลาด และสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้น
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ ๒. กิจกรรมให้คำปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเตรียมความพร้อมในการขอรับรองมาตรฐาน ออย. มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่น ๆ ๓. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำและออกแบบสถานที่ผลิตที่ได้มาตรฐาน ๔. กิจกรรมเผยแพร่ผลการดำเนินงาน
๙. งบประมาณ	๓,๕๗๔,๕๑๐ บาทบาท (สามล้านห้าแสนเจ็ดหมื่นสี่พันห้าร้อยสิบบาทถ้วน) แหล่งงบประมาณ : งบกระทรวงอุตสาหกรรม
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

โครงการที่ ๙ : โครงการพัฒนาและยกระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาและยกระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของพื้นที่ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อให้อุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกันกับชุมชน นอกจากนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดให้ประเทศไทยสู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน ปรับเปลี่ยนทิศทางจากการผลิตที่เน้นการใช้ทรัพยากร สู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมและองค์ความรู้ ซึ่งเป็นการผลิตที่มีมูลค่าสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนจากการผลิตและบริโภคที่ทำลายสิ่งแวดล้อมสู่วิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและปลอดภัย ด้วยแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาภาคตะวันออก พ.ศ.๒๕๖๖ - พ.ศ.๒๕๗๐ ที่มีแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นการหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจแผนพัฒนาจังหวัดระยอง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - พ.ศ.๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม กำหนดเป้าหมายให้จังหวัดระยองมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประเด็นการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้หลักการพึ่งพาอาศัยกัน (Symbiosis) ดำรงอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน จึงประกาศนโยบายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาระดับพื้นที่ที่มีอุตสาหกรรมใหม่มุ่งสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) ตามแนวคิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ซึ่งประกอบด้วย ๓ ส่วนหลัก ได้แก่ ๑. การพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๒. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนเดิมที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับเขตอุตสาหกรรม และ ๓. การพัฒนาเมืองใหม่หรือเมืองเชิงนิเวศ โดยภายใน พ.ศ.๒๕๖๙ มีเป้าหมายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมให้เป็น “เมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม” ไม่น้อยกว่า ๔๐ พื้นที่
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและสามารถรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้องและมีคุณภาพ ๒. เพื่อส่งเสริมสถานประกอบการ และชุมในพื้นที่ใหม่

	(ระยะที่ ๒) ที่พัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้มีธรรมาภิบาลในการประกอบธุรกิจ และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อันเป็นการลดภาวะโลกร้อน อีกทั้งยังเป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ๓. เพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลลัพธ์ : ๑. เพื่อส่งเสริมสถานประกอบการ และชุมชนในพื้นที่ใหม่ (ระยะที่ ๒) ที่พัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ให้มีธรรมาภิบาลในการประกอบธุรกิจ และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อันเป็นการลดภาวะโลกร้อน อีกทั้งยังเป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ๒. เพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผลผลิต : ๑. ผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๒. สถานประกอบการได้รับความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมสีเขียว และสามารถผ่านเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ ๓ ๓. สถานประกอบการ จำนวน ๑๐ ราย และชุมชน จำนวน ๑ ชุมชน ชุมชนละอย่างน้อย ๒๐ คน ในพื้นที่ใหม่ (ระยะที่ ๒) ที่พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้รับความรู้เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจก อันเป็นการลดภาวะโลกร้อน และแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ผลลัพธ์ : ๑. จังหวัดระยอง มีแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-พ.ศ.๒๕๗๐) ที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาของพื้นที่ ๒. พื้นที่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศพื้นที่ใหม่ (ระยะที่ ๒) สามารถลดปัญหาด้านมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๗ - กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมที่ ๑ การดำเนินการด้านพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กิจกรรมที่ ๒ จ้างเหมาบริการเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ ECO Center กิจกรรมที่ ๓ การส่งเสริมสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว กิจกรรมที่ ๔ การส่งเสริมการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสถานประกอบการและชุมชน
๙. งบประมาณ	๒,๗๕๙,๔๐๐ บาท (สองล้านเจ็ดแสนห้าหมื่นเก้าพันสี่ร้อยบาทถ้วน) แหล่งงบประมาณ : งบกระทรวงอุตสาหกรรม
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

โครงการที่ ๑๐ : โครงการผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะอินทรีย์

๑. ชื่อโครงการ	โครงการผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะอินทรีย์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วน และพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยเฉพาะในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (อีอีซี)ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่ ๓ จังหวัด คือ ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา จึงทำให้ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดมลภาวะด้านสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ ทางอากาศ ขยะ รวมทั้งทรัพยากรต่าง ๆ เช่น สาธารณูปโภค ขยายขาด แม่น้ำ ลำคลอง จังหวัดระยอง เป็นพื้นที่หนึ่งที่ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ที่ดินถูกนายทุนซื้อไปหมู่บ้านจัดสรร คอนโด ที่พัก ร้านค้า ฯ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตที่เกิดขึ้น วิถีชีวิตของคนในชุมชนต้องปรับตัวไปตามบริบทและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป เช่นเดียวกับเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมืองระยอง ที่มีประชากรแฝงเข้ามาอยู่ในพื้นที่จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ทำให้ปริมาณขยะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะที่เงินจำนวนมากหากมีการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางและนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด จะทำให้อัตราค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะและมลภาวะ รวมทั้งยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชนด้วย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ได้เล็งเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้น จึงได้ร่วมกับเทศบาลตำบลเนินพระ จัดทำโครงการเพิ่มมูลค่าขยะอินทรีย์ ด้วย ๓ R เพื่อลดปัญหาในการจัดการขยะ รวมทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์จากขยะเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value-added) ให้กับชุมชน และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลเนินพระที่ขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการนำของเสียมาสร้างมูลค่าเพิ่ม อันเป็นการสร้างรายได้ให้ชุมชนอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชน บ้าน วัด โรงเรียน ร้านค้า ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ให้สามารถนำขยะอินทรีย์มาเพิ่มมูลค่าด้วยการผลิตปุ๋ยอัดเม็ด ๒. เพื่อส่งเสริมให้ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ครั้วเรื่อน วัด โรงเรียน ร้านค้า ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ให้มีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะ และลดปริมาณขยะ เพื่อเป็นการลดรายจ่ายของครั้วเรื่อน วัด โรงเรียน ร้านค้า ในชุมชน ในการกำจัดขยะ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. กลุ่มวิสาหกิจชุมชน บ้าน วัด โรงเรียน ร้านค้า ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง จำนวน ๙๐ แห่ง มีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะ ๒. กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง สามารถผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะอินทรีย์ เพื่อไว้ใช้เอง และสามารถจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้เพิ่ม สามารถลดค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑.กลุ่มวิสาหกิจชุมชน บ้าน วัด โรงเรียน ร้านค้า ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง จำนวน ๙๐ แห่ง สามารถคัดแยกขยะ ๑ คลัสเตอร์ และมีแผนการพัฒนาอย่างน้อย ๑ แผน ๒.กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเนินพระ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง อย่างน้อย ๒ กลุ่ม มีรายได้เพิ่มจากการจำหน่ายปุ๋ย สามารถลดค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
๗. ระยะเวลา	วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมที่ ๑ ประชุมชี้แจงประชาสัมพันธ์แนวทางในการดำเนินงานให้กับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๓ ครั้ง กิจกรรมที่ ๒ จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะ และจัดหาเครื่องผลิตปุ๋ยอัดเม็ดขนาด ๒ ตันต่อวัน พร้อมบริการอบรมการใช้งานและบำรุงรักษาให้กับผู้ดูแลรักษาเครื่อง จำนวน ๑ เครื่อง กิจกรรมที่ ๓ อบรมเชิงปฏิบัติการการผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะอินทรีย์ และให้กลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๓ ครั้ง กิจกรรมที่ ๔ การติดตามประเมินผลและเผยแพร่ผลงาน
๙. งบประมาณ	๒,๙๙๖,๑๕๐ บาท (สองล้านเก้าแสนเก้าหมื่นหกพันหนึ่งร้อยห้าสิบบาท) แหล่งงบประมาณ : งบกระทรวงอุตสาหกรรม
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

โครงการที่ ๑๑ : โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันที่รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการวิจัย การพัฒนาต่อยอด และการสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การผลิตที่ทันสมัย เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ประกอบกับยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกที่มุ่งเน้นการสร้างโอกาสในการแข่งขันสำหรับภาคอุตสาหกรรม และแผนพัฒนาจังหวัดระยอง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖- พ.ศ.๒๕๗๐) กำหนดเป้าหมายการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม มุ่งสู่การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและ ขนาดย่อม (SMEs) เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบด้านการส่งเสริม พัฒนา สนับสนุน ให้บริการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมในงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มเป้าหมาย เช่น อุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ ในการขับเคลื่อนนโยบายให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในพื้นที่รับผิดชอบ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ให้กับผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดระยอง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าทางธุรกิจ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต : ๑. ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมาตรฐานโดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าทางธุรกิจ ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ๒. ผู้ประกอบการ SMEs ภาคการผลิตได้รับการปรึกษา แนะนำเชิงลึกในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบด้วยนวัตกรรม ๑๐ ราย ผลลัพธ์ : ร้อยละความพึงพอใจของผู้ประกอบการในผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา ร้อยละ ๘๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการ SMEs ภาคการผลิตได้รับการปรึกษาแนะนำเชิงลึกในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบด้วยนวัตกรรม จำนวน ๑๐ ราย

๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
๗. ระยะเวลา	๑๘๐ วัน นับถัดจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	จ้างที่ปรึกษาเพื่อดำเนินกิจกรรมการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ภาคการผลิต เชิงสร้างสรรค์ด้วยนวัตกรรม ด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ
๙. งบประมาณ	๑,๔๗๓,๕๐๐ บาท (หนึ่งล้านสี่แสนเจ็ดหมื่นสามพันห้าร้อยบาทถ้วน) แหล่งงบประมาณ : งบกระทรวงอุตสาหกรรม
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๖

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ กระทรวงอุตสาหกรรม	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม	แผนพัฒนาจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๖
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทย สู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ ให้เติบโตอย่างยั่งยืน	บูรณาการและขับเคลื่อน การพัฒนาอุตสาหกรรมให้ เติบโตอย่างยั่งยืน	ประชามีสุข ท่องเที่ยวอนุรักษ์ เกษตรสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมเป็นมิตร สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	พัฒนาอุตสาหกรรมด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ สร้างสรรค์ เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เศรษฐกิจ ชั้นนำและอุตสาหกรรมเชิง นิเวศ
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	ส่งเสริมและพัฒนา ผู้ประกอบการและ ภาคอุตสาหกรรมให้ สามารถแข่งขันได้ใน ตลาดโลกด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและ แผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์การ พัฒนาศักยภาพของธุรกิจ ในภาคอุตสาหกรรม	พัฒนาผลิตภาพการผลิต คุณภาพสินค้า ผลิตภัณฑ์ และ บุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่ เกษตรอุตสาหกรรม และการ ท่องเที่ยว	ยกระดับศักยภาพ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมาย
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	ขับเคลื่อนและพัฒนา ระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อ เปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม ไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐	การผลักดันนโยบายและ แผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์การ พัฒนาศักยภาพของธุรกิจ ในภาคอุตสาหกรรม	พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องและทันต่อ สถานการณ์ เทคโนโลยี นวัตกรรม สังคม ชุมชน และ สิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและ ข้อมูลเพื่อต่อการประกอบ ธุรกิจและการลงทุน ภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	ส่งเสริมการประกอบ กิจการอุตสาหกรรมตาม โมเดลเศรษฐกิจ BCG	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ด้วย BCG Mode	พัฒนาภาคอุตสาหกรรม เข้าสู่ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการค้าและการที่มี ความรับผิดชอบต่อสังคม และ การสร้างนวัตกรรมอย่าง สร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก	เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ รับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาองค์กรสู่ องค์กรดิจิทัลเพื่อ ให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กรเพื่อยกระดับการ ให้บริการให้มี ประสิทธิภาพ	ป้องกัน อนุรักษ์ ปั่นฟู บริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณา การสู่ความสมดุลและยั่งยืน	ยกระดับศักยภาพ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมาย

รายงานผลการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

วันพุธที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

ตามบันทึกที่ อก ๐๒๐๔(๕)/ว๑๐๓๖ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กยผ.) ได้จัดสรรงบประมาณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง เพื่อเป็น ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของ อก. และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ได้ดำเนินการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ เพื่อเป็นการทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนา อุตสาหกรรม และระดมความคิดเพื่อปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ให้มีความสอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันของ จังหวัดและสามารถนำไปใช้ได้จริง และเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้

กลุ่มเป้าหมาย หน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้มีส่วนได้/ส่วนเสีย

ผู้เข้าร่วมประชุม ดังนี้

- หน่วยงานราชการในจังหวัดระยอง	จำนวน ๒๘ คน
- ตัวแทนภาคเอกชน	จำนวน ๓ คน
- ผู้ประกอบการ	จำนวน ๒ คน
- เจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	จำนวน ๔ คน
ผู้เข้าร่วมประชุมรวมทั้งหมด	จำนวน ๓๗ คน

ผู้กล่าวเปิดการประชุม นายวิเชียร ทองด้วง ตำแหน่ง อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

วิทยากรโดย นายโกเมน ผิวพุ่ม นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

งบประมาณ ๙,๖๐๐ บาท

ผลที่ได้รับ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง และหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง และผู้มีส่วนได้/ส่วนเสีย ร่วมทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ให้มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์กระทรวง/กรม/ กลุ่มจังหวัด และสภาพแวดล้อมปัจจุบันที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมของ จังหวัดได้ โดยทุกภาคส่วนร่วมการวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในพื้นที่ ทิศทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมใน ทุกมิติ ประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอก วิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน ให้สอดคล้องบริบทของ จังหวัดระยอง ทำให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบการดำเนินงาน และกำกับติดตามการดำเนินงานตาม วัตถุประสงค์ บรรลุเป้าหมาย และเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อไป

ทางกลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมภายใน การจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นการร่วมกันระดมความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน สมาคมเพื่อน ชุมชน ผู้ประกอบการและผู้สนใจเข้าร่วมการประชุม เพื่อหาข้อสรุปที่จะนำข้อมูลที่ได้จากการระดม ความคิดเห็นในครั้งนี้มาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับ นโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม และ เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง มีกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและ กลุ่มจังหวัด นำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำคำของบประมาณ และใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน โดยมีกิจกรรม ดังนี้

๑. แนะนำให้ทราบถึงขั้นตอนกระบวนการวางแผนเพื่อนำไปสู่แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๒. วิเคราะห์ยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๑ เพื่อนำไปการกำหนดทิศทางและเป้าหมายที่ต้องการ ร่วมกันคัดเลือกหมวดหมู่ ที่จะพัฒนาอุตสาหกรรม โดยคัดเลือกหมวดหมู่การพัฒนา ๔ มิติ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๔ หมวดหมู่ ได้แก่

๒.๑.๑ สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค ได้แก่ การได้รับการคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ

๒.๑.๒ ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ ได้แก่ ภาครัฐมีสมรรถนะสูง

๒.๑.๓ วิถีชีวิตที่ยั่งยืน ได้แก่ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๑.๔ เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประสิทธิภาพ การลงทุนและโลจิสติกส์ ของภูมิภาค

ซึ่งทั้ง ๔ หมวดหมู่ที่คัดเลือกมานั้นจะนำไปสู่การเชื่อมโยงสู่แผนปฏิบัติการและงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๒.๒ วิเคราะห์ SWOT เพื่อนำสู่ประเด็นการหาปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ในการจัดทำ แผนปฏิบัติการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและแก้ไขปัญหาให้ตรงกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งรายละเอียด ที่ได้มา มีดังนี้

๒.๒.๑ ด้านความปลอดภัย ได้แก่ หน้าที่ของผู้ประกอบการในการดำเนินการขนส่ง วัตถุดิบทรายให้มีความปลอดภัยต่อชุมชน ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อม โรงงานอุตสาหกรรม มีมาตรการความปลอดภัยและการแก้ไขจัดการปัญหากรณีฉุกเฉินเกี่ยวกับการจัดการ สารเคมีและวัตถุดิบในโรงงานอุตสาหกรรม ด้านความปลอดภัยต่อการทำงานของ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมประชาชนผู้อาศัยอยู่อาศัยบริเวณรอบๆ โรงงาน อุตสาหกรรมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ รถบรรทุกพ่วงขนส่งสารพิษเกิดอุบัติเหตุ พลิกคว่ำหรือชนรถชนกับคันอื่น การเกิดการระเบิดของวัตถุดิบทรายขณะขนส่งทาง ถนน การรั่วไหลก๊าซหรือสารเคมีภายในโรงงานอุตสาหกรรมและเริ่มขยายตัวออกสู่ชุมชน การเกิดน้ำมันรั่วไหลลงสู่ทะเล การรั่วไหลหรือล้นล้นปล่อยน้ำเสียที่ปนเปื้อนสารเคมีลง แหล่งน้ำ เป็นต้น

➤ จุดแข็ง ได้แก่

- หน่วยงานภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการมีส่วนร่วมการจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมร่วมกับผู้ประกอบการและชุมชน ในการดำเนินการด้านความปลอดภัยที่มีผลกระทบมาจากโรงงานอุตสาหกรรม อาทิ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมกับชุมชน เป็นต้น
- หน่วยงานภาครัฐภายในจังหวัดระยองจัดกิจกรรมรณรงค์การป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของผู้ใช้ยานพาหนะและถนน เพื่อสร้างความตระหนักให้ประชาชนมีจิตสำนึกรักความปลอดภัยทั้งผู้ขับขี่ยานพาหนะทุกประเภท และผู้ใช้ถนน ทุกเพศ ทุกวัย ตลอดจนส่งเสริมการรับรู้ให้เกิดเป็นวัฒนธรรมความปลอดภัย สร้างระเบียบวินัยในการใช้รถใช้ถนนและปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด

➤ จุดอ่อน ได้แก่

- การขนส่งสารเคมีหรือวัตถุอันตรายทางรถยนต์มีความเสี่ยงต่อความเสียหายร้ายแรงเมื่อเกิดอุบัติเหตุ หรืออุบัติภัยส่งผลให้ได้รับผลกระทบที่รุนแรงกว่าปกติ
- ประชาชนในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับส่งผลกระทบที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมต่อร่างกาย ชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม อาทิ มลพิษทางอากาศ การเกิดการระเบิดของวัตถุอันตราย
- การขนส่งสารเคมีวัตถุอันตรายด้วยรถบรรทุกซึ่งมีขนาดใหญ่ก่อให้เกิดปัญหาการจราจรหนาแน่นเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน
- มีความยากในการจัดการแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรืออุบัติภัยขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม อาทิ รถบรรทุกสารวัตถุอันตรายเกิดการชนและเกิดการระเบิดส่งผลให้มีผู้ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก ได้แก่ การเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บของผู้ที่อยู่บริเวณจุดเกิดเหตุ สิ่งก่อสร้าง ถนน บ้านเรือนของประชาชนที่อยู่บริเวณนั้นได้รับความเสียหาย

➤ โอกาส ได้แก่

- รัฐบาลมีนโยบายด้านความปลอดภัยต่อชีวิต ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในการตัดสินใจของผู้ประกอบการทางด้านการลงทุนและการตัดสินใจของภาคประชาชนในการตั้งที่อยู่อาศัยใกล้บริเวณโรงงานอุตสาหกรรม
- เพิ่มช่องทางการขนส่งทั้งทางบก ทางอากาศและทางน้ำ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุหรืออุบัติภัย และเป็นทางเลือกในการลดปริมาณต้นทุนการผลิต

➤ อุปสรรค ได้แก่

- ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม นักลงทุน และประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับมาตรการด้านความปลอดภัยที่เป็นผลมาจากการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งจะส่งผลกระทบต่อชีวิต ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อม

๒.๒.๒ ด้านประชากรแฝง ได้แก่ การเข้ามาใช้บริการโดยมิได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบริการสาธารณะ หรือสาธารณูปโภคต่าง ๆ การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนและหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่จังหวัดระยอง ปัญหาการก่ออาชญากรรมและแนวทางการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร การจัดงบประมาณไม่สอดคล้องกับความต้องการตามเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพชีวิต

➤ จุดแข็ง ได้แก่

- เป็นประเด็นสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจ การขับเคลื่อนการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและตลาดแรงงานของประเทศ
- ลดปริมาณความเสี่ยงในการลงทุนการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม มีความหลากหลายในตัวเลือกของแรงงานด้านค่าแรงขั้นต่ำที่เป็นส่วนในการลดต้นทุนเพื่อผลกำไรให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้

➤ จุดอ่อน ได้แก่

- ประชากรแฝง ผู้ประกอบการและประชาชนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือในการสร้างความร่วมมือ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมในการสร้างองค์ความรู้ด้านต่างๆ ที่ทางหน่วยงานภาครัฐจัดขึ้น เนื่องจากไม่ได้มีส่วนได้เสียต่อการดำเนินการ
- การละเว้นการปฏิบัติตนในการอาศัยในพื้นที่จังหวัดระยองให้เป็นไปตามระเบียบหรือกฎเกณฑ์ การละเว้นการดำเนินการการย้ายทะเบียนราษฎร์ เป็นต้น
- เนื่องจากเป็นทางเลือกในการจ้างแรงงานขั้นต่ำส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมขาดแรงงานที่มีทักษะความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จึงไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

➤ โอกาส ได้แก่

- หน่วยงานภาครัฐเข้ามามีบทบาทส่งเสริมผู้ประกอบการในการสร้างความร่วมมือกับผู้ประกอบการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม การจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานและการรับรองฝีมือแรงงาน อาทิจากการจัดการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านวิชาชีพช่าง
- หน่วยงานภาครัฐจัดทำโครงการหรือนโยบายร่วมกับผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ในการปรับปรุงการให้บริการสาธารณะและวางกฎเกณฑ์การอยู่ร่วมกันในด้านสังคม วัฒนธรรม และการเมืองที่แตกต่างกันให้สามารถอยู่ร่วมกันได้

➤ อุปสรรค ได้แก่

- ไม่ได้ได้รับการจัดสรรงบประมาณการให้บริการโดยภาครัฐด้านสาธารณสุข ด้านสาธารณูปโภคและด้านสาธารณูปการ กรณีที่ประชากรแฝงเข้ามาใช้บริการดังกล่าวส่งผลให้ขาดความไม่เพียงพอต่อการให้บริการสาธารณะ อาทิจากการจัดสรรบุคลากรทางการแพทย์ เจ้าหน้าที่กำจัดขยะของทางเทศบาล เงินสนับสนุนการศึกษา เป็นต้น

๒.๒.๓ ด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศในจังหวัดระยองได้รับผลกระทบที่เป็นผลมาจากการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม การขยายพื้นที่ของโรงงานอุตสาหกรรมส่งผลกระทบต่อพื้นที่สีเขียว

➤ จุดแข็ง ได้แก่

- จังหวัดระยองมีความเสถียรในการผลิตและเศรษฐกิจที่มีการเติบโตด้วยลักษณะทางกายภาพการเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ มีการปลูกพืชเศรษฐกิจหลายชนิด อาทิ พุรีเยน มันสำปะหลัง ยางพารา เป็นต้น เป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลสดและแปรรูป เป็นแหล่งผลิตทรายแก้ว ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญของอุตสาหกรรม
- มีความหลากหลายด้านสภาพภูมิศาสตร์ ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและสามารถสร้างรายได้ให้กับประชากรในพื้นที่หรือนักลงทุนซึ่งเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ อาทิ จุดชมวิวปากน้ำปะแส เกาะเสม็ด อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง

➤ จุดอ่อน ได้แก่

- โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดระยองบางแห่งก่อปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม อาทิ มีการลักลอบปล่อยน้ำเสีย หรือน้ำที่ปนเปื้อนสารเคมีลงแหล่งน้ำ ส่งผลให้น้ำในแหล่งน้ำเน่าเสียหรือสัตว์น้ำไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ การประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งเกิดจากกระบวนการผลิตที่มีการเผาไหม้เชื้อเพลิงหรือการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ PM ๒.๕ ปัญหามลพิษทางกลิ่นที่ไม่สามารถตรวจสอบถึงที่มาของสาเหตุได้
- ภาคประชาชนและผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมบางส่วนขาดความตระหนักการรับรู้ถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนที่เป็นผลมาจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม และการไม่ให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรทางธรรมชาติและระบบนิเวศ

➤ โอกาส ได้แก่

- หน่วยงานภาครัฐจัดทำโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่กับการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรทางธรรมชาติและระบบนิเวศร่วมกับผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ประชาชนในพื้นที่จังหวัดระยองเพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมกับชุมชนสามารถอยู่ร่วมกันได้
- หน่วยงานภาครัฐจัดสร้างเครือข่ายการรับรู้ การป้องกันและการแก้ไขด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมร่วมกับผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมกับชุมชน โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน
- รัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนผลิตภัณฑ์จากโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการดำเนินการลดคาร์บอนหรือรักษาสีสิ่งแวดล้อม เพื่อถือเป็นต้นแบบให้กับโรงงานอุตสาหกรรมอื่นให้หันมาใส่ใจด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

➤ อุปสรรค ได้แก่

- การขาดแคลนด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรมหรือการจัดทำโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่กับการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรทางธรรมชาติและระบบนิเวศ หรือการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม

- หน่วยงานรัฐและโรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งขาดแคลนนวัตกรรมหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการรับมือและแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม อีกทั้งความไม่ทันสมัย ความคลาดเคลื่อน มีผลไม่แน่ชัดของเทคโนโลยีที่จะเข้ามาช่วยสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่

สรุปผลการวิเคราะห์ SWOT จากประเด็นปัญหาด้านความปลอดภัย ด้านประชากรแฝง และด้านสิ่งแวดล้อม ได้ดังนี้

๑. จุดแข็ง : จังหวัดระยองเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ทั้งทางด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการเกษตรกรรม การบริการสาธารณะที่มีศักยภาพ สภาพภูมิศาสตร์ที่มีความหลากหลาย
๒. จุดอ่อน : การเติบโตของภาคอุตสาหกรรมส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนในพื้นที่ที่มีความปลอดภัยในการดำรงชีวิตลดน้อยลง มีประชากรแฝงเพิ่มขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการโรงงานไม่ให้ความร่วมมือต่อหน่วยงานภาครัฐในด้านต่างๆ
๓. โอกาส : รัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐจัดโครงการสนับสนุนหรือมีนโยบายสร้างความร่วมมือในการรับมือหรือการแก้ไขปัญหาที่เป็นผลกระทบมาจากการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมกับภาคผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่จังหวัดระยอง
๔. อุปสรรค : ผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ไม่ตระหนักถึงปัญหาด้านต่างๆที่เป็นผลกระทบมาจากการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม ไม่มีงบประมาณดำเนินการรวมถึงความไม่ทันสมัยของเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม ขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ทำให้ไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

๒.๓ เสนอรายชื่อโครงการต่างๆ ให้ในที่ประชุมสัมมนาฯ ที่จะเสนอจังหวัดเพื่อบรรจุเป็นโครงการนำมาพัฒนาจังหวัดระยองต่อไป

ภาพกิจกรรม

การประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

วันพุธที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

